

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เอกสารประกอบการพิจารณา

ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน

ASEAN Comprehensive Investment Agreement :ACIA

อ.พ. ๒๑/๒๕๕๑ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมัยสามัญนิติบัญญัติ

จัดทำโดย กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ
โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐-๒

เรียกดูเอกสารได้ที่

www.parliament.go.th/library

ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน

ASEAN Comprehensive Investment Agreement :ACIA

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นในเวลาจำกัด เพื่อให้ทันใช้ประโยชน์ในการพิจารณาการความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ASEAN Comprehensive Investment Agreement :ACIA ที่เข้าสู่การประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่าง ๆ และ/หรือสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น แก่สมาชิกรัฐสภาและผู้สนใจทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่งเอกสารประกอบการพิจารณานี้ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑,๒,๓ สำนักวิชาการ เป็นผู้จัดทำ และเผยแพร่ทาง www.parliament.go.th/library ผู้ใดนำข้อความหรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างอิงที่มากำกับไว้ด้วย

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ - ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘ และ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๙

กลุ่มงานบริการวิชาการ
สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
๑. ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement : ACIA)	๑
๒. สรุปสาระสำคัญของความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement : ACIA)	๒
๓. ร่างความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน	๓
๔. เขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area)	๓๕
๕. ตารางเวลาดำเนินการด้านการลงทุนเพื่อนำไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	๔๕
๖. อาเซียน : ความร่วมมือส่งเสริมการลงทุน	๕๓
๗. บทความจากสื่อมวลชน	๖๓
๘. ภาคผนวก	
- การลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้าสู่ภูมิภาคภายในอาเซียนและจากภายนอกอาเซียน ในปี ๒๐๐๔-๒๐๐๖	๖๗
- การลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้าสู่ภูมิภาคของอาเซียนจากต่างประเทศต่าง ๆ	๖๘
- สิบอันดับแรกของการลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้าสู่กลุ่มประเทศอาเซียน	๖๙

ผู้รับผิดชอบ

นางวิจิตรา วัชรภรณ์
นางสาวเขาวนิญ

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายภูมิพิชญ์ ยาสีทธิ์
นายณัฐพงศ์ พันธุ์ไชย
นายทศนารถ เมฆประยูร
นางสาวดาวรัตน์ สมจิตร
นางสาวนภาพร ญาณศิริ
นางสาวอุรัยษ์ ธรรมเพชร

วิทยากร ๘ ว.
วิทยากร ๔
นิติกร ๓
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๕
เจ้าหน้าที่ธุรการ ๖
เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖

ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน

ASEAN Comprehensive Investment Agreement :ACIA

ความเป็นมา

เพื่อดำเนินการตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่ประชุมผู้นำอาเซียนครั้งที่ ๑๓ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ ได้เห็นชอบให้ทบทวนกรอบความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (Framework Agreement of the ASEAN Investment Area : AIA) และความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (ASEAN Agreement for the promotion and protection of Investment : ASEAN IGA) และให้มีการเจรจาปรับปรุงโดยผนวกความตกลงทั้งสองฉบับให้เป็น “ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement :ACIA)”

การดำเนินงาน

คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (กนศ.) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ ได้มอบหมายให้ ๓ หน่วยงาน ได้แก่ กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนร่วมกันเจรจาจัดทำความตกลง ACIA โดยกระทรวงการต่างประเทศเป็นหัวหน้าคณะเจรจา

การเจรจาจัดทำความตกลง ACIA ได้เสร็จสิ้นลงในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ และที่ประชุมร่วมระหว่างรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนอาเซียน (AEM) และคณะมนตรีเขตการลงทุนอาเซียน (AIA Council) เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ณ ประเทศสิงคโปร์ ได้รับรองร่างความตกลง ACIA และกำหนดให้ลงนามความตกลงดังกล่าว ในการประชุมผู้นำอาเซียน ครั้งที่ ๑๔ ในช่วงกลางเดือนธันวาคม ๒๕๕๑ ณ จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ของความตกลง ACIA

เพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและการลงทุนระหว่างกันภายในอาเซียน ซึ่งจะนำไปสู่การไหลเข้าของเงินลงทุนใหม่และการนำผลกำไรกลับมามูลทุนใหม่แบบยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นอกจากนี้ นักลงทุนและการลงทุนของไทยในอาเซียนได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกับคนชาติ (National Treatment)

สถานะล่าสุด

กนศ. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายไอพาร์ ไชยประวัติ) เป็นประธาน เห็นชอบในความตกลง ACIA และมีมติให้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณานำเสนอต่อรัฐสภาขอความเห็นชอบให้มีการลงนามความตกลงฯ และให้สัตยาบันเพื่อให้ความตกลงมีผลบังคับใช้

สรุปสาระสำคัญ

(๑) พันธกรณีของความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน แบ่งออกเป็น ๔ หลักใหญ่ คือ การเปิดเสรี การส่งเสริม การอำนวยความสะดวก และการคุ้มครองการลงทุน โดยครอบคลุมทั้งการลงทุนทางตรง (Foreign Direct Investment : FDI) และการลงทุนในหลักทรัพย์ (Portfolio Investment)

(๒) ขอบเขตของการเปิดเสรีครอบคลุมธุรกิจ ๕ ภาคและบริการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เกษตร ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ และภาคการผลิต ส่วนการให้ความคุ้มครองนั้น รวมถึงการลงทุนในธุรกิจบริการภายใต้กรอบความตกลงด้านบริการอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS) ด้วย

(๓) แนวทางการเปิดเสรีใช้ Negative List Approach โดยพันธกรณีหลัก คือ การให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) และการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-favored-nation Treatment) การห้ามกำหนดเงื่อนไขการลงทุน (Prohibition of Performance Requirements) และเงื่อนไขการดำรงตำแหน่งผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการ (Senior Management and Board of Directors) ทั้งนี้ หากไม่ต้องการเปิดเสรีประเทศสมาชิกก็สามารถเขียนสงวนมาตรการ/ธุรกิจไว้ในรายการข้อยกเว้นได้ โดยให้เป็นไปตามความสมัครใจ แต่ระดับการเปิดเสรีจะต้องไม่น้อยกว่าที่เปิดไว้เดิมภายใต้ AIA ซึ่งประเทศสมาชิกจะต้องยื่นตารางข้อยกเว้นต่อเลขาธิการอาเซียน เพื่อให้ AIA Council รับรองภายใน ๖ เดือน หลังนับจากวันที่มีการลงนามในความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน

(๔) ด้านคุ้มครองการลงทุนใน ACIA ประกอบด้วย การปฏิบัติที่เป็นธรรม การชดเชยในกรณีเกิดเหตุการณ์ไม่สงบ การชดเชยในกรณีที่มีการเวนคืน การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐ การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับนักลงทุน เป็นต้น

(๕) ประเด็นอื่น ๆ ได้แก่ กรณีที่ไทยผลักดันให้รัฐสามารถดำเนินมาตรการเพื่อปกป้องเสถียรภาพทางการเงินและอัตราแลกเปลี่ยน โดยแทรกอยู่ในบทบัญญัติเรื่องการโอน (Transfer) และข้อยกเว้นทั่วไป (General Exception) นอกจากนี้ยังกำหนดให้นักลงทุนต่างชาติที่มาประกอบธุรกิจอย่างมีนัยยะสำคัญในอาเซียน (Foreign-owned ASEAN-based Investors) ได้รับสิทธิตามความตกลง ACIA ได้

(๖) ข้อตกลงเฉพาะภาค กำหนดให้เมื่อความตกลง ACIA มีผลใช้บังคับแล้ว ให้ความตกลง ASEAN IGA และความตกลง AIA ถูกยกเลิกไป

(๗) ความตกลง ACIA มีผลใช้บังคับ เมื่อประเทศสมาชิกทั้งหมดได้ให้สัตยาบันแก่ความตกลงฯ นี้ ซึ่งจะต้องไม่ใช้เวลานานกว่า ๑๘๐ วัน หลังจากการลงนามในความตกลง

(ร่าง)

ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน

รัฐบาลแห่งบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งเป็นรัฐสมาชิกของ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ("อาเซียน") ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกโดยรวมว่า "รัฐสมาชิก" หรือแยกกันว่า "รัฐสมาชิก"

ระลึกถึง คำตัดสินของที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน ("เออีเอ็ม") ครั้งที่ 39 จัดขึ้นที่ เมืองมาคาตี ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 2007 เพื่อปรับปรุงกรอบความตกลง ว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน ซึ่งได้ลงนามที่เมืองมาคาตี ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 1998 ("ความตกลงเอไอเอ") ตามที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้เป็นความตกลงการลงทุนที่ ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งเป็นการมองไปข้างหน้า พร้อมกับรูปแบบและบทบัญญัติที่ปรับปรุงให้ดีขึ้น ที่เปรียบเทียบกับวิธีปฏิบัติที่ดีระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มการลงทุนภายในอาเซียนและ เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในการดึงดูดการลงทุนเข้ามาสู่ออาเซียน

ตระหนักถึง ระดับการพัฒนาที่แตกต่างกันภายในอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐสมาชิก ที่พัฒนาน้อยที่สุด ที่ต้องการความยืดหยุ่นบางประการ รวมถึงการประติบัติที่พิเศษและแตกต่าง ในการที่อาเซียนจะก้าวไปสู่อนาคตที่รวมเป็นหนึ่งเดียวกันและพึ่งพากันมากขึ้น

ยืนยันอีกครั้งถึง ความจำเป็นที่จะก้าวไปข้างหน้าจากความตกลงเอไอเอและความตกลง อาเซียนเพื่อการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุน ซึ่งลงนามที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม ค.ศ. 1987 ("อาเซียนไอจีเอ") ตามที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อเสริมสร้างการรวม เป็นหนึ่งเดียวกันของภูมิภาคให้มากขึ้น เพื่อทำให้วิสัยทัศน์ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ("เอ อีซี") เป็นจริง

เชื่อมั่นว่า การไหลเข้ามาอย่างยั่งยืนของการลงทุนใหม่และการลงทุนซ้ำจะส่งเสริมและ ให้ความมั่นใจต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอาเซียนอย่างมีพลวัต

ตระหนักว่า บรรยากาศการลงทุนที่เอื้ออำนวยจะส่งเสริมการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของ เงินทุน สินค้าและบริการ เทคโนโลยี และทรัพยากรมนุษย์ และพัฒนาการทางเศรษฐกิจและ สังคมโดยรวมในอาเซียน และ

มุ่งมั่นที่จะ เพิ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างและท่ามกลางรัฐสมาชิกให้มากขึ้น ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

หมวด เอ

ข้อ 1

วัตถุประสงค์

ความตกลงนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างระบอบการลงทุนที่เสรีและเปิดกว้างในอาเซียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสุดท้ายของการรวมตัวเป็นหนึ่งเดียวกันทางเศรษฐกิจ ภายใต้เออีซี โดยเป็นไปตามแผนแม่บทเออีซี ผ่านทางดังต่อไปนี้

- (เอ) การเปิดเสรีอย่างค่อยเป็นค่อยไปของระบอบการลงทุนของรัฐสมาชิก
- (บี) ให้การคุ้มครองที่มากขึ้นแก่ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกทั้งหมดและการลงทุนของพวกเขา
- (ซี) ปรับปรุงความโปร่งใสและความคาดการณ์ได้ของกฎ ข้อบังคับ และกระบวนการด้านการลงทุน ให้เอื้ออำนวยให้เกิดการลงทุนที่เพิ่มขึ้นระหว่างรัฐสมาชิก และ
- (ดี) ร่วมกันส่งเสริมให้ภูมิภาคเป็นเขตการลงทุนที่เป็นหนึ่งเดียวกัน
- (อี) ร่วมมือกันสร้างสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนโดยผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกหนึ่งในดินแดนของรัฐสมาชิกอื่น

ข้อ 2

หลักการที่เป็นแนวทาง

ความตกลงนี้จะสร้างบรรยากาศการลงทุนในอาเซียนที่เสรี อำนวยความสะดวก โปร่งใส และมีการแข่งขัน โดยยึดหลักการดังต่อไปนี้

- (เอ) ให้มีการเปิดเสรีการลงทุน การคุ้มครอง การส่งเสริมการลงทุน และการอำนวยความสะดวก
- (บี) การเปิดเสรีการลงทุนอย่างค่อยเป็นค่อยไปเพื่อนำไปสู่บรรยากาศการลงทุนที่เสรีและเปิดกว้างในภูมิภาค
- (ซี) ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนและการลงทุนของพวกเขาที่มีฐานอยู่ในอาเซียน
- (ดี) คงไว้และให้สิทธิพิเศษระหว่างรัฐสมาชิก
- (อี) ไม่มีการถอยหลังของข้อผูกพันที่ทำไว้ภายใต้ความตกลงเอไอเอและความตกลงอาเซียนไอจีเอ
- (เอฟ) ให้การปฏิบัติที่พิเศษและแตกต่างและความยืดหยุ่นอื่นแก่รัฐสมาชิก โดยขึ้นอยู่กับระดับการพัฒนาและความอ่อนไหวในแต่ละสาขา
- (จี) การปฏิบัติต่างตอบแทนในการได้ประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ท่ามกลางรัฐสมาชิกเมื่อเหมาะสม และ
- (เอช) จัดให้มีการขยายขอบเขตของความตกลงนี้ให้ครอบคลุมถึงสาขาอื่นในอนาคต

ข้อ 3

ขอบเขตการใช้บังคับ

1. ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับมาตรการที่รัฐสมาชิกได้ออกหรือคงไว้ ที่เกี่ยวกับ
 - (เอ) ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใด ๆ และ
 - (บี) การลงทุนของผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใด ๆ ในดินแดนของตน
2. ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับการลงทุนที่มีอยู่ ณ วันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ เช่นเดียวกับการลงทุนที่ได้ทำขึ้นภายหลังการใช้บังคับของความตกลงนี้
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการเปิดเสรี และอยู่ภายใต้บังคับของข้อ 9 (ข้อสงวน) ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับสาขาดังต่อไปนี้
 - (เอ) การผลิต
 - (บี) การเกษตร
 - (ซี) การประมง
 - (ดี) การป่าไม้
 - (อี) เหมืองแร่และเหมืองหิน
 - (เอฟ) การบริการที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การเกษตร การประมง การป่าไม้ เหมืองแร่ และเหมืองหิน และ
 - (จี) สาขาอื่นใด ๆ ตามที่ทุกรัฐสมาชิกอาจตกลงกัน
4. ความตกลงนี้จะไม่ใช่บังคับกับ
 - (เอ) มาตรการทางภาษีใด ๆ เว้นแต่ข้อ 13 (การโอน) และข้อ 14 (การเวนคืนและค่าชดเชย)
 - (บี) การอุดหนุนหรือการให้เงินช่วยเหลือโดยรัฐสมาชิก
 - (ซี) การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ
 - (ดี) การบริการที่ให้จากการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐบาลโดยหน่วยหรือหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของรัฐสมาชิก เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ การบริการที่ให้จากการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐบาล หมายถึง บริการใด ๆ ที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของการพาณิชย์ หรือไม่ได้เป็นการแข่งขันกับผู้ให้บริการรายหนึ่งหรือหลายราย และ
 - (อี) มาตรการที่ออกหรือคงไว้โดยรัฐสมาชิกที่กระทบต่อการค้าบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน ลงนามที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม ค.ศ. 1995 ("อาฟาส")
5. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 4(อี) เพื่อความมุ่งประสงค์ของการคุ้มครองการลงทุนที่เกี่ยวข้อง การให้บริการผ่านหมวดการจัดตั้งทางพาณิชย์ ให้นำข้อ 11 (การประติบัติต่อการลงทุน) ข้อ 12 (การชดเชยในกรณีจราจล) ข้อ 13 (การโอน) ข้อ 14 (การเวนคืนและการชดเชย) และข้อ 15 (การรับช่วงสิทธิ) และ ส่วนบี (ข้อพิพาทการลงทุนระหว่างผู้ลงทุนและรัฐสมาชิก) มาใช้บังคับ

โดยอนุโลมกับมาตรการใดๆ ที่กระทบต่อการให้บริการโดยผู้ให้บริการของรัฐสมาชิก ผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ในดินแดนของรัฐสมาชิกอื่นใด แต่เพียงเท่าที่เกี่ยวกับการลงทุนและพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ ไม่ว่าสาขาการบริการดังกล่าวจะถูกระบุไว้ในตารางข้อผูกพันของรัฐสมาชิกที่ได้จัดทำภายใต้ความตกลงอาฟาส

6. ไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้จะมีผลกระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิกใดภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยภาษีอากรใดๆ ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้องใดๆ ระหว่างความตกลงนี้และอนุสัญญาดังกล่าวใด ให้อนุสัญญานั้นมีผลใช้บังคับในส่วนที่มีความไม่สอดคล้องกัน

ข้อ 4

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้:

(เอ) “การลงทุนที่ครอบคลุม” หมายถึง ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐสมาชิก การลงทุนในดินแดนของตนโดยผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใด ซึ่งมีอยู่ ณ วันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ หรือที่มีการจัดตั้ง ได้มา หรือขยาย ภายหลังจากนั้น และที่ได้รับเข้ามาตามกฎหมาย ข้อบังคับ และนโยบายแห่งชาติของตน และเมื่อสามารถใช้บังคับได้ จะต้องได้รับความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษร¹ โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิก

(บี) “สกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี” หมายถึง สกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรีตามที่กำหนดโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (“ไอเอ็มเอฟ”) ภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ หลังจากนั้น

(ซี) “การลงทุน”² หมายถึง สิทธิทรัพย์สินทุกประเภท ที่เป็นเจ้าของหรือถูกควบคุมโดยผู้ลงทุน ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงสิ่งต่อไปนี้

- (หนึ่ง) สหวิสาหกิจและอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิในทรัพย์สินอื่นอย่างอื่น อาทิ การจำนอง สิทธิยึดเหนี่ยว หรือการค้ำประกัน
- (สอง) หุ้นส่วน หุ้น พันธบัตร และหุ้นกู้ และรูปแบบอื่นๆ ของการเข้าร่วมในนิติบุคคล และสิทธิหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากสิ่งเหล่านั้น
- (สาม) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ที่ให้โดยกฎหมายและข้อบังคับของรัฐสมาชิกของแต่ละรัฐ

¹ เพื่อความมุ่งประสงค์ของการคุ้มครอง กระบวนการที่เกี่ยวกับการให้ความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นการเฉพาะ จะเป็นไปตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 (การให้ความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษร)

² เมื่อสิทธิไม่เข้าลักษณะเป็นการลงทุน สิทธิเหล่านั้นไม่ใช่การลงทุนไม่ว่าสิทธิเหล่านั้นจะอยู่ในรูปแบบใด ลักษณะการเป็นการลงทุนรวมถึงข้อผูกพันของทุน การคาดหวังในผลประโยชน์หรือผลกำไร หรือการคาดคะเนความเสี่ยง

- (สี่) สิทธิเรียกร้องในเงินตราหรือการปฏิบัติตามสัญญาที่เกี่ยวกับธุรกิจ และมีมูลค่าทางการเงิน³
- (ห้า) สิทธิภายใต้สัญญา รวมถึง การจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จ การก่อสร้าง การจัดการ การผลิต หรือสัญญาแบ่งปันรายได้ และ
- (หก) สัมปทานทางธุรกิจ ที่กำหนดให้ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และมีมูลค่าทางการเงินตามกฎหมายหรือภายใต้สัญญา รวมถึงสัมปทานใดๆ สำหรับการแสวงหา เพาะปลูก สกัด หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

คำว่า “การลงทุน” รวมถึงผลตอบแทนที่เกิดจากการลงทุน โดยเฉพาะผลกำไร ดอกเบี้ย กำไรส่วนทุน เงินปันผล ค่าลิขสิทธิ์ และค่าธรรมเนียมด้วย การเปลี่ยนแปลงรูปแบบใดๆ ของสินทรัพย์ที่ลงทุนไปแล้วหรือลงทุนซ้ำจะไม่กระทบต่อการจัดประเภทของสินทรัพย์นั้นว่าเป็นการลงทุน

(ดี) “ผู้ลงทุน” หมายถึง บุคคลธรรมดาของรัฐสมาชิกหรือนิติบุคคลของรัฐสมาชิก ซึ่งกำลังทำ หรือได้ทำการลงทุน ในดินแดนของรัฐสมาชิกอื่นใด

(อี) “นิติบุคคล” หมายถึง องค์กรตามกฎหมายใดๆ ที่ก่อตั้งหรือจัดตั้งขึ้นโดยชอบ ภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับของรัฐสมาชิก ไม่ว่าจะเพื่อจะแสวงหากำไรหรือเพื่อการอื่น และไม่ว่าเป็นเจ้าของโดยเอกชนหรือเป็นเจ้าของโดยรัฐบาล ซึ่งรวมถึงวิสาหกิจ บริษัท ทรัสต์ ห้างหุ้นส่วน การร่วมทุน กิจกรรมที่มีเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว สมาคม หรือองค์กรใดๆ

(เอฟ) “มาตรการ” หมายถึง มาตรการใดๆ ของรัฐสมาชิก ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของกฎหมาย ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ การกระทำหรือการปฏิบัติทางปกครอง ที่ได้ออกหรือคงไว้ โดย

(หนึ่ง) รัฐบาลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น และ

(สอง) องค์กรที่มีใช้ของรัฐบาลซึ่งใช้อำนาจที่ได้รับมอบจากรัฐบาล หรือหน่วยงานที่มีอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น

(จี) “บุคคลธรรมดา” หมายถึง บุคคลธรรมดาใดๆ ที่มีสัญชาติ หรือมีความเป็นพลเมือง หรือมีสิทธิพำนักถาวรในรัฐสมาชิกนั้น ตามกฎหมาย ข้อบังคับและนโยบายแห่งชาติของตน

³ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น การลงทุนไม่ได้หมายถึง สิทธิเรียกร้องในเงินซึ่งเกิดขึ้นเพียงจาก

(เอ) สัญญาเชิงพาณิชย์สำหรับการขายสินค้าหรือบริการ หรือ

(บี) การขยายเวลาให้สินเชื่อที่เกี่ยวข้องกับสัญญาเชิงพาณิชย์ดังกล่าว

(เอช) “รัฐสมาชิกใหม่ของอาเซียน” หมายถึง ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

(ไอ) “ดับบลิวทีโอ” หมายถึง องค์การการค้าโลก และ

(เจ) “ความตกลงดับบลิวทีโอ” หมายถึง ความตกลงมาร์ราเกชจัดตั้งองค์การการค้าโลก ทำขึ้นที่เมืองมาร์ราเกช ประเทศโมร็อกโก เมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994 ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 5

การ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ

1. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องให้การ প্রতিบัติต่อผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใด ซึ่งการอนุเคราะห์ที่ไม่ดีไปกว่าที่ตนให้ ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน แก่ผู้ลงทุนของตน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้เข้ามา การจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ และการขายหรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่น ๆ ของการลงทุนในดินแดนของตน
2. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องให้การ प्रतिบัติต่อการลงทุนของผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใด ซึ่งการอนุเคราะห์ที่ไม่ดีไปกว่าที่ตนให้ ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน แก่การลงทุนในดินแดนของตน ของผู้ลงทุนของตน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้เข้ามา การจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ และการขายหรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่น ๆ ของการลงทุน

ข้อ 6

การ प्रतिบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง⁴

1. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องให้การ प्रतिบัติต่อผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งการอนุเคราะห์ที่ไม่ดีไปกว่าที่ตนให้ ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน แก่ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใดหรือรัฐที่ไม่ใช่สมาชิก ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้เข้ามา การจัดตั้ง การได้มา การขยาย

⁴ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น

(เอ) ข้อนี้จะไม่ใช่บังคับกับกระบวนการระงับข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนกับรัฐซึ่งมีอยู่แล้วในความตกลงอื่นที่รัฐสมาชิกเป็นภาคี และ

(บี) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของความตกลงนี้ การ प्रतिบัติพิเศษใด ๆ ที่รัฐสมาชิกได้ให้แก่ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใดหรือของรัฐที่ไม่ใช่สมาชิกและให้แก่การลงทุนของพวกเขา ภายใต้ความตกลงหรือข้อตกลงที่มีอยู่แล้วหรือที่จะมีขึ้นในอนาคตซึ่งรัฐสมาชิกเป็นภาคีอยู่ จะต้องขยายสู่รัฐสมาชิกทั้งหมด บนพื้นฐานของการ प्रतिบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง

การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ และการขายหรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่น ๆ ของการลงทุน

2. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องให้การประติบัติต่อการลงทุนของผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งการอนุเคราะห์ที่ไม่ดีไปกว่าที่ตนให้ ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน แก่การลงทุนในดินแดนของตน ของผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใดหรือรัฐที่ไม่ใช่สมาชิก ในส่วนที่เกี่ยวกับการให้เข้ามา การจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ และการขายหรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่น ๆ ของการลงทุน

3. วรรค 1 และวรรค 2 จะไม่ถูกตีความให้ผูกพันรัฐสมาชิกที่จะต้องขยายสู่ผู้ลงทุนหรือการลงทุนของรัฐสมาชิกอื่น ซึ่งประโยชน์จากการประติบัติ สิทธิพิเศษ หรือเอกสิทธิ์ ซึ่งเป็นผลมาจาก

(เอ) ข้อตกลงในระดับอนุภูมิภาคใดๆ ระหว่างและท่ามกลางรัฐสมาชิก⁵ หรือ

(บี) ความตกลงที่มีอยู่ใดๆ ที่รัฐสมาชิกได้แจ้งต่อคณะมนตรีเอไอเอ ตามข้อ 8(3)

ของ ความตกลงเอไอเอ⁶

ข้อ 7

การห้ามข้อกำหนดให้ปฏิบัติ

1. บทบัญญัติของความตกลงว่าด้วยมาตรการการลงทุนที่เกี่ยวกับการค้า ในภาคผนวก 1 (เอ) ของความตกลงดับบลิวทีโอ ("ทริมส์") ซึ่งไม่ถูกกล่าวถึงเป็นการเฉพาะหรือถูกปรับเปลี่ยนโดยความตกลงนี้ จะใช้บังคับกับความตกลงนี้โดยอนุโลม

2. รัฐสมาชิกจะร่วมกันประเมินข้อกำหนดในการปฏิบัติ ในเวลาไม่เกิน 2 ปี หลังจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ เป้าประสงค์ของการประเมินดังกล่าวจะรวมถึงการทบทวนข้อกำหนดในการปฏิบัติที่มีอยู่และพิจารณาความจำเป็นสำหรับข้อผูกพันเพิ่มเติมภายใต้ข้อนี้

3. รัฐสมาชิกอาเซียนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของดับบลิวทีโอจะต้องกระทำตามบทบัญญัติของดับบลิวทีโอ โดยเป็นไปตามข้อผูกพันของตนในการเข้าเป็นภาคีดับบลิวทีโอ

⁵ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ข้อตกลงในระดับอนุภูมิภาคระหว่างและท่ามกลางรัฐสมาชิก จะรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ("จีเอ็มเอส") กรอบความร่วมมือในการพัฒนาอาเซียนลุ่มแม่น้ำโขง ("เอเอ็มบีดีซี") แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย ("ไอเอ็มที-จีที") แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-สิงคโปร์ ("ไอเอ็มเอส-จีที") เขตพัฒนาเศรษฐกิจอาเซียนตะวันออก บรูไน-อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ฟิลิปปินส์ ("บีไอเอ็มพี-อีเอจีเอ")

⁶ อนุวรรคนี้อ้างอิงถึงสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา ลงนามที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม ค.ศ. 1966

ข้อ 8

ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการบริหาร

1. รัฐสมาชิกจะต้องไม่กำหนดให้นิติบุคคลของรัฐสมาชิกนั้นแต่งตั้งในตำแหน่งผู้บริหารอาวุโส จากบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติใดเป็นการเฉพาะ
2. รัฐสมาชิกอาจกำหนดให้กรรมการส่วนใหญ่คณะกรรมการบริหารของนิติบุคคลของรัฐสมาชิกนั้น มีสัญชาติหนึ่งเป็นการเฉพาะ หรือมีถิ่นที่อยู่ในดินแดนของรัฐสมาชิก โดยมีเงื่อนไขว่าข้อกำหนดนี้ ไม่ทำให้ความสามารถของผู้ลงทุนที่จะดำเนินการควบคุมเหนือการลงทุนของตนเสื่อมลงอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อ 9

ข้อสงวน

1. ข้อ 5 (การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ) และข้อ 8 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการบริหาร) จะไม่ใช้บังคับกับ
 - (เอ) มาตรการที่มีอยู่ใดๆ ซึ่งคงไว้โดยรัฐสมาชิก ที่
 - (หนึ่ง) รัฐบาลส่วนกลาง ตามที่ระบุไว้โดยรัฐสมาชิกนั้นในรายการข้อสงวนในตารางข้อผูกพันที่อ้างถึงในวรรค 2
 - (สอง) รัฐบาลส่วนภูมิภาค ตามที่ระบุไว้โดยรัฐสมาชิกนั้นในรายการข้อสงวนในตารางข้อผูกพันที่อ้างถึงในวรรค 2 และ
 - (สาม) รัฐบาลในระดับส่วนท้องถิ่น
 - (บี) ความต่อเนื่องหรือการต่ออายุโดยพลันของข้อสงวนต่างๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ)
2. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องยื่นรายการข้อสงวนของตนต่อฝ่ายเลขาธิการอาเซียน เพื่อการรับรองของคณะกรรมการเอไอเอ ภายใน 6 เดือน หลังวันที่ลงนามความตกลงนี้ รายการนี้จะเป็นตารางข้อผูกพันของความตกลงนี้
3. การแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับเปลี่ยนข้อสงวนใด ๆ ซึ่งอยู่ในตารางข้อผูกพันที่อ้างถึงในวรรค 2 จะต้องเป็นไปตามข้อ 10 (การปรับเปลี่ยนข้อผูกพัน)
4. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องลดหรือจัดข้อสงวนที่ระบุในตารางข้อผูกพัน โดยให้เป็นไปตามสามขั้นตอนของตารางยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทเออีซี และข้อ 47 (การแก้ไขเพิ่มเติม)
5. ข้อ 5 (การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ) และข้อ 6 (การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) จะไม่ใช้บังคับกับมาตรการใดๆ ที่ครอบคลุมโดยข้อยกเว้นของ หรือริดรอนจากพันธกรณีภายใต้ข้อ 3 และข้อ 4 ของความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับ

การค้า ในภาคผนวก 1 ซี ของความตกลงดับบลิวทีโอ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม ("ความตกลงทริปส์") ตามที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะในข้อบทเหล่านั้น และในข้อ 5 ของความตกลงทริปส์

ข้อ 10

การปรับเปลี่ยนของพันธกรณี

1. เป็นเวลา 12 เดือนหลังจากวันที่มีการยื่นรายการข้อสงวนของแต่ละรัฐสมาชิก รัฐสมาชิกอาจออกมาตรการใดๆ หรือปรับเปลี่ยนข้อสงวนใดๆ ของตนที่ทำไว้ในตารางข้อผูกพันภายใต้ข้อ 9 (ข้อสงวน) สำหรับการบังคับใช้ในอนาคตกับผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใดๆ และการลงทุนของพวกเขา โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการหรือการปรับแก้ดังกล่าวจะไม่มีผลกระทบเชิงลบต่อผู้ลงทุนและการลงทุนที่มีอยู่ใดๆ
2. ภายหลังจากระยะเวลาตามวรรค 1 ได้สิ้นสุดลง รัฐสมาชิกอาจ โดยการเจรจาและการตกลงกับรัฐสมาชิกอื่นใดที่ตนได้ทำข้อผูกพันภายใต้ความตกลงนี้ ออกมาตรการใด ๆ หรือปรับเปลี่ยน หรือเพิกถอนข้อผูกพันและข้อสงวนดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการ การปรับเปลี่ยน หรือการเพิกถอนดังกล่าว จะต้องไม่มีผลกระทบเชิงลบต่อผู้ลงทุนหรือการลงทุนที่มีอยู่ใดๆ⁷
3. ในการเจรจาและการตกลงดังกล่าวใดๆ ที่อ้างถึงในวรรค 2 ซึ่งอาจรวมถึงบทบัญญัติเพื่อการปรับค่าชดเชยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาขาอื่น รัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะคงไว้ซึ่งระดับทั่วไปของพันธกรณีและข้อสงวนที่มีลักษณะต่างตอบแทนและเป็นประโยชน์ร่วมกัน ต่อผู้ลงทุนและการลงทุนที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ให้ไว้ในความตกลงนี้ก่อนที่จะมีการเจรจาและการตกลงดังกล่าว
4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และวรรค 2 รัฐสมาชิกจะต้องไม่ ภายใต้อาณาเขตใดๆ ที่นำมาใช้ตามข้อนี้หลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ กำหนดให้ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่น โดยเหตุผลของสัญชาติของผู้ลงทุนนั้น ขาย หรือจำหน่ายจ่ายโอนการลงทุนที่มีอยู่ ณ เวลาที่มาตรการนี้มีผลใช้บังคับ เว้นแต่จะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในการให้ความเห็นชอบเบื้องต้น โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง

⁷ เพื่อหลีกเลี่ยงความสงสัย รัฐสมาชิกจะต้องไม่ใช้มาตรการใดๆ หรือปรับเปลี่ยนข้อสงวนใดๆ ของตนภายใต้ตารางข้อผูกพันเป็นเวลา 6 เดือน หลังจากช่วงเวลาที่ระบุไว้ในวรรค 1 สิ้นสุดลง

ข้อ 11

การปฏิบัติต่อการลงทุน

1. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องให้การปฏิบัติต่อการลงทุนที่ครอบคลุมของผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใดๆ อย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม และให้ความคุ้มครองและความปลอดภัยอย่างเต็มที่

2. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น

(เอ) การปฏิบัติที่เป็นธรรมและเท่าเทียม กำหนดให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องไม่ปฏิเสธการให้ความยุติธรรมในกระบวนการพิจารณาทางกฎหมายหรือทางปกครองใดๆ ตามหลักการของกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมาย และ

(บี) ความคุ้มครองและความปลอดภัยอย่างเต็มที่ กำหนดให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐใช้มาตรการดังกล่าว ด้วยความสมเหตุสมผลเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เกิดความมั่นใจใน ความคุ้มครองและความปลอดภัยของการลงทุนที่ครอบคลุม

3. การวินิจฉัยว่ามีการละเมิดบทบัญญัติอีกบทหนึ่งของความตกลงนี้ หรือความตกลงระหว่างประเทศที่แยกต่างหาก ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดของข้อนี้

ข้อ 12

การชดเชยในกรณีจราจล

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องให้ต่อผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใด ที่เกี่ยวกับการลงทุนที่ครอบคลุม ซึ่งได้รับความเสียหายในดินแดนของรัฐสมาชิกอันเป็นผลมาจากการสู้รบด้วยอาวุธ การจราจลของพลเมือง หรือภาวะฉุกเฉิน การไม่เลือกปฏิบัติ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการชดใช้คืน การชดเชย หรือการตอบแทนอื่น

ข้อ 13

การโอน

1. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องอนุญาตการโอนทั้งหมดที่เกี่ยวกับการลงทุนที่ครอบคลุมให้สามารถทำได้โดยอิสระและไม่ล่าช้า ที่เข้ามาและออกไปจากดินแดนของตน การโอนดังกล่าวนี้รวมถึง

(เอ) เงินทุนที่สนับสนุนการลงทุน รวมถึงเงินสนับสนุนเริ่มต้น

(บี) กำไร กำไรส่วนทุน เงินปันผล ค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมสำหรับการช่วยเหลือทางเทคนิค และค่าธรรมเนียมสำหรับการจัดการด้านเทคนิค ดอกเบี้ย และรายได้ประจำอื่น ๆ ที่เกิดจากการลงทุนที่ครอบคลุมใดๆ

(ซี) ผลกำไรที่เกิดจากการขายทั้งหมดหรือบางส่วน หรือการชำระบัญชีของการลงทุนที่ครอบคลุมใดๆ

(ดี) การชำระเงินภายใต้สัญญา รวมถึงความตกลงเงินกู้

(อี) การชำระเงินที่ทำตามข้อ 12 (การชดเชยในกรณีจลาจล) และข้อ 14 (การเวนคืนและการชดเชย)

(เอฟ) การชำระเงินที่เกิดขึ้นจากการระงับข้อพิพาทโดยวิธีการใดๆ รวมถึงศาล การอนุญาโตตุลาการ หรือข้อตกลงระหว่างภาคีที่พิพาทกัน และ

(จี) รายได้และค่าตอบแทนอื่น ๆ ของบุคลากรที่ได้รับว่าจ้างและได้รับอนุญาตให้ทำงานอันเกี่ยวเนื่องกับการลงทุนที่ครอบคลุมในดินแดนของตน

2. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องอนุญาตการโอนดังกล่าวที่เกี่ยวกับการลงทุนที่ครอบคลุมให้ทำได้ในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี ในอัตราแลกเปลี่ยนตามตลาด ณ เวลาที่มีการโอน

3. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และวรรค 2 รัฐสมาชิกอาจขัดขวางหรือทำให้การโอนล่าช้า โดยการใช้นโยบายและข้อบังคับของตนอย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และโดยสุจริต ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

(เอ) การล้มละลาย การมีหนี้สินล้มพันตัว หรือการให้ความคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้

(บี) การออก การค้า หรือการซื้อขายหลักทรัพย์ การซื้อขายล่วงหน้า การซื้อขายสิทธิการเลือก หรือการซื้อขายอนุพันธ์

(ซี) การกระทำผิดที่เกี่ยวกับอาชญากรรมหรือทางอาญา และการยึดคืนทรัพย์สินที่มาจากอาชญากรรม

(ดี) การรายงานทางการเงินหรือการจัดเก็บข้อมูลการโอน เมื่อมีความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือหน่วยงานผู้ควบคุมกฎระเบียบทางการเงิน

(อี) การให้ความมั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำพิพากษาในกระบวนการพิจารณาทางศาลหรือทางปกครอง

(เอฟ) การจัดเก็บภาษีอากร

(จี) การประกันสังคม การเกษียณราชการ หรือโครงการออมทรัพย์แบบบังคับ

(เอช) สิทธิในค่าชดเชยในการเลิกจ้างของลูกจ้าง และ

(ไอ) ข้อกำหนดให้จดทะเบียนและทำตามพิธีการอื่น ที่กำหนดโดยธนาคารกลางและหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องอื่นของรัฐสมาชิก

4. ไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้จะกระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิกในฐานะสมาชิกของไอเอ็มเอฟ ภายใต้ข้อตกลงของไอเอ็มเอฟ รวมถึงการใช้มาตรการการแลกเปลี่ยนเงินตรา ซึ่งสอดคล้องกับข้อตกลงของไอเอ็มเอฟ โดยมีเงื่อนไขว่ารัฐสมาชิกจะต้องไม่กำหนดข้อจำกัดต่อ

ธุรกรรมเกี่ยวกับเงินทุนใดๆ ที่ไม่สอดคล้องกับข้อผูกพันเฉพาะของตนภายใต้ความตกลงนี้ที่เกี่ยวกับธุรกรรมดังกล่าว เว้นแต่

- (เอ) เมื่อมีคำร้องขอจากไอเอ็มเอฟ
 - (บี) ภายใต้ข้อ 16 (มาตรการเพื่อปกป้องดุลการชำระเงิน) หรือ
 - (ซี) ในสภาวะการณ์พิเศษที่การเคลื่อนย้ายทุนทำให้หรือเป็นภัยที่อาจทำให้เกิดความปั่นป่วนทางเศรษฐกิจและการเงินอย่างรุนแรงในรัฐสมาชิกนั้น
5. มาตรการที่ใช้ตามวรรค 4 (ซี)⁸
- (เอ) ต้องสอดคล้องกับข้อตกลงของไอเอ็มเอฟ
 - (บี) ต้องไม่เกินกว่าที่จำเป็นในการจัดการกับสภาวะการณ์ที่ระบุไว้ในวรรค 4 (ซี)
 - (ซี) ต้องเป็นการชั่วคราวและต้องเลิกใช้เมื่อไม่มีเงื่อนไขที่ชอบธรรมอีกต่อไปที่จะออกหรือคงมาตรการนั้นไว้
 - (ดี) ต้องแจ้งให้รัฐสมาชิกอื่นๆ ทราบโดยพลัน
 - (อี) จะใช้บังคับในลักษณะที่หนึ่งรัฐสมาชิกอื่นรัฐใดได้รับการปฏิบัติที่ไม่ด้อยไปกว่ารัฐสมาชิกอื่นๆ หรือรัฐที่มีใช้สมาชิก
 - (เอฟ) ต้องใช้บังคับบนพื้นฐานของการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ และ
 - (จี) ต้องหลีกเลี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายโดยไม่จำเป็นต่อผู้ลงทุนและการลงทุนที่ครอบคลุม รวมทั้งผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ เศรษฐกิจ และการเงินของรัฐสมาชิกอื่น

ข้อ 14

การเวนคืนและการชดเชย⁹

1. รัฐสมาชิกต้องไม่เวนคืนหรือทำให้เป็นของรัฐซึ่งการลงทุนที่ครอบคลุม ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านทางมาตรการใดๆ ที่เทียบเท่ากับการเวนคืนหรือการทำให้เป็นของรัฐ¹⁰ (“การเวนคืน”) เว้นแต่
 - (เอ) เพื่อความมุ่งประสงค์ทางสาธารณะ
 - (บี) อยู่บนพื้นฐานของการไม่เลือกปฏิบัติ

⁸ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น มาตรการใดๆ ที่ใช้เพื่อประกันความมีเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน รวมถึงการป้องกันความไม่แน่นอนของกระแสทุน จะไม่ถูกนำมาใช้หรือ คงไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคุ้มครองสาขาใดเป็นการเฉพาะ

⁹ ข้อนี้ต้องอ่านควบคู่ไปกับภาคผนวก 2 (การเวนคืนและการชดเชย)

¹⁰ เพื่อหลีกเลี่ยงความสงสัย มาตรการเวนคืนใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน จะต้องให้คำจำกัดความตามกฎหมายภายในและข้อบังคับที่มีอยู่ของแต่ละรัฐสมาชิก รวมถึงการแก้ไขกฎหมายและข้อบังคับดังกล่าว และจะต้องเป็นไปเพื่อความมุ่งประสงค์ของและเพื่อชำระค่าชดเชยตามกฎหมายและข้อบังคับที่กล่าวไว้ข้างต้น

- (ซี) มีการชำระค่าชดเชยโดยพลัน เพียงพอ และมีประสิทธิภาพ และ
 - (ดี) เป็นไปตามกระบวนการโดยชอบตามกฎหมาย
2. การชดเชยที่อ้างถึงในวรรค 1(ซี) จะต้อง
- (เอ) ชำระโดยไม่ล่าช้า¹¹
 - (บี) เทียบเท่ากับมูลค่าตลาดที่เป็นธรรมของการลงทุนที่ถูกเวนคืน ก่อนทันทีหรือ ณ เวลาที่การเวนคืนถูกประกาศต่อสาธารณชน หรือเมื่อเกิดการเวนคืนขึ้น แล้วแต่กรณีใดจะใช้ บังคับ
 - (ซี) ไม่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในมูลค่า อันเนื่องมาจากการเวนคืนที่ตั้งใจไว้ นั้นเป็นที่รู้จักก่อน และ
 - (ดี) สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้อย่างครบถ้วน และโอนได้โดยเสรี ตามข้อ 13 (การโอน) ระหว่างดินแดนของรัฐสมาชิก
3. ในกรณีที่มีการล่าช้า การชดเชยจะรวมถึงดอกเบี้ยในอัตราที่เหมาะสมตามกฎหมายและ ข้อบังคับของรัฐสมาชิกผู้ทำการเวนคืน ค่าชดเชย รวมถึงดอกเบี้ยต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะถูกชำระใน สกุลเงินตราที่ใช้ลงทุนตั้งแต่แรก หรือหากมีคำร้องขอจากผู้ลงทุน จะถูกชำระในสกุลเงินตราที่ ใช้ได้โดยเสรี
4. หากผู้ลงทุนร้องขอให้มีการชำระเงินในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี ค่าชดเชยตามที่อ้าง ถึงในวรรค 1(ซี) รวมถึงดอกเบี้ยใดๆ ที่เกิดขึ้น จะต้องแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินตราของการชำระ เงินตามอัตราแลกเปลี่ยนตลาด ณ วันที่มีการชำระเงิน
5. ข้อนี้จะไม่ใช่บังคับกับการออกมาตรการบังคับใช้สิทธิที่เกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทาง ปัญญาตามความตกลงทริปส์

ข้อ 15

การรับช่วงสิทธิ

1. หากรัฐสมาชิกหรือหน่วยงานของรัฐสมาชิกชำระเงินแก่ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกนั้น ภายใต้การค้าประกัน สัญญาประกันภัย หรือรูปแบบการชดเชยค่าเสียหายอื่นที่ตนได้ออกให้ต่อ ความเสี่ยงที่มีใช้เชิงพาณิชย์เกี่ยวกับการลงทุน รัฐสมาชิกอื่นจะต้องยอมรับการรับช่วงสิทธิ หรือ การโอนสิทธิใดๆ หรือกรรมสิทธิใดๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุนดังกล่าว สิทธิหรือข้อเรียกร้องที่ได้รับ ช่วงหรือรับโอนมาจะต้องไม่มากกว่าสิทธิหรือสิทธิเรียกร้องเดิมของผู้ลงทุน อย่างไรก็ตาม ทั้งนี้ มิได้มีนัยว่ารัฐสมาชิกฝ่ายหลังยอมรับในมูลค่าดีหรือจำนวนข้อเรียกร้องใดๆ ที่เกิดขึ้นจากนั้น

¹¹ รัฐสมาชิกเข้าใจว่าอาจจะต้องมีกระบวนการทางกฎหมายและทางปกครองที่ต้องปฏิบัติตามก่อนที่จะชำระ ค่าชดเชยได้

2. เมื่อรัฐสมาชิกหรือหน่วยงานของรัฐสมาชิกชำระเงินแก่ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกนั้น และได้รับสิทธิและสิทธิเรียกร้องของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนนั้นจะไม่ดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้นต่อรัฐสมาชิกอื่น เว้นแต่จะได้รับมอบอำนาจให้กระทำในนามของรัฐสมาชิกหรือหน่วยงานของรัฐสมาชิกผู้ชำระเงิน
3. ในการใช้สิทธิหรือข้อเรียกร้องที่รับช่วงสิทธิมา รัฐสมาชิกหรือหน่วยงานของรัฐสมาชิกที่ใช้สิทธิหรือข้อเรียกร้องดังกล่าว จะต้องเปิดเผยถึงขอบเขตของการจัดการข้อเรียกร้องที่ทำกับผู้ลงทุน ให้รัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ 16

มาตรการเพื่อปกป้องดุลการชำระเงิน

1. ในกรณีที่มีปัญหาดุลการชำระเงินและปัญหาทางการเงินภายนอกประเทศอย่างรุนแรงหรือภัยที่อาจเกิดปัญหาดังกล่าว รัฐสมาชิกอาจออกหรือคงไว้ซึ่งข้อจำกัดต่อการชำระเงินหรือการโอนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน เป็นที่ยอมรับว่าความกดดันเฉพาะต่อดุลการชำระเงินของรัฐสมาชิกหนึ่งในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจอาจก่อให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้ข้อจำกัดเพื่อให้เกิดความมั่นใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรักษาไว้ซึ่งระดับเงินสำรองให้เพียงพอสำหรับการดำเนินการตามแผนการพัฒนาเศรษฐกิจของตน
2. ข้อจำกัดที่ได้อ้างถึงในวรรค 1 จะต้อง
 - (เอ) สอดคล้องกับขอบทของข้อตกลงไอเอ็มเอฟ
 - (บี) หลีกเลี่ยงความเสียหายที่ไม่จำเป็นต่อผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ เศรษฐกิจ และการเงิน ของรัฐสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่ง
 - (ซี) ไม่เกินกว่าที่จำเป็นเพื่อจัดการกับสภาวะการณ์ที่ระบุไว้ในวรรค 1
 - (ดี) จะต้องใช้เป็นการชั่วคราวและจะต้องค่อยๆ ยกเลิกเป็นลำดับ เมื่อสถานการณ์ที่ระบุไว้ในวรรค 1 ดีขึ้น
 - (อี) จะใช้ในลักษณะที่หนึ่งในรัฐสมาชิกอื่นรัฐใด ได้รับการปฏิบัติที่ไม่ด้อยไปกว่ารัฐสมาชิกอื่นๆ หรือรัฐที่มีใช้สมาชิก
3. ข้อจำกัดใดๆ ที่ออกหรือคงไว้ภายใต้วรรค 1 หรือความเปลี่ยนแปลงใดๆ ในนั้น จะต้องแจ้งให้รัฐสมาชิกอื่นทราบโดยทันที
4. ทราบเท่าที่ไม่เข้าซ้อนกับกระบวนการภายใต้ดับบลิวทีโอ ไอเอ็มเอฟ หรือกระบวนการอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน รัฐสมาชิกที่ออกข้อจำกัดใดๆ ภายใต้วรรค 1 จะต้องเริ่มการปรึกษาหารือกับรัฐสมาชิกอื่นใดที่ร้องขอให้มีการปรึกษาหารือดังกล่าว เพื่อให้มีการทบทวนข้อจำกัดที่ตนออก

ข้อ 17
ข้อยกเว้นทั่วไป

1. ภายใต้เงื่อนไขที่ว่ามาตรการดังกล่าวจะไม่ถูกนำมาใช้ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติตามอำเภอใจหรืออย่างไม่มีเหตุผลระหว่างรัฐสมาชิกต่าง ๆ หรือผู้ลงทุนของรัฐเหล่านั้น ซึ่งอยู่ในสภาพการณ์เดียวกันนี้ หรือก่อให้เกิดการจำกัดที่แอบแฝงต่อผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใด ๆ และการลงทุนของเขาเหล่านั้น จะไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้ที่จะถูกตีความให้เป็นการขัดขวางรัฐสมาชิกในการออกหรือบังคับใช้มาตรการใด ๆ ที่

(เอ) จำเป็นเพื่อคุ้มครองศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือเพื่อคงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของประชาชน¹²

(บี) จำเป็นเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช

(ซี) จำเป็นเพื่อประกันการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับ ซึ่งไม่ขัดต่อความตกลงนี้ รวมถึงกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

(หนึ่ง) การป้องกันการปฏิบัติที่หลอกลวงหรือฉ้อฉลเพื่อจัดการกับ ผลกระทบของการผิดสัญญา

(สอง) การคุ้มครองสิทธิเฉพาะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการประมวลและการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคล และการรักษาความลับของประวัติและบัญชีส่วนบุคคล

(สาม) ความปลอดภัย

(ดี) ที่มุ่งหมายที่จะประกันการกำหนดหรือการจัดเก็บภาษีทางตรงที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนหรือผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกใด ๆ อย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ¹³

(อี) ถูกกำหนดขึ้นเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สินสมบัติแห่งชาติที่มีคุณค่าทางศิลปะ ประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี

(เอฟ) เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีจำกัด หากมาตรการดังกล่าวถูกใช้บังคับควบคู่ไปกับการจำกัดการผลิตหรือการบริโภคภายในประเทศ

2. ตราบเท่ามีความเกี่ยวข้องกับมาตรการที่มีผลกระทบต่ออุปทานการบริการการเงิน ให้รวมวรรค 2 (ข้อบังคับภายในประเทศ) ในภาคผนวกของการบริการการเงินของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ ในภาคผนวก 1บี ในความตกลงดับลิวิทีโอ ("แกตส์") เข้าไว้และถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้ โดยอนุโลม

¹² ข้อยกเว้นเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยอันดีของประชาชน อาจถูกอ้างได้โดยรัฐสมาชิก เฉพาะในกรณีที่มีการคุกคามอย่างแท้จริงและรุนแรงมากพอต่อหนึ่งในผลประโยชน์ขั้นพื้นฐานของสังคม

¹³ เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรคนี้ ให้รวมเชิงอรรถ 6 ของข้อบทที่ XIV ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการในท้ายผนวกที่ 1บี ของความตกลงดับลิวิทีโอ ("แกตส์") บรรจุใน และเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้โดยอนุโลม

ข้อ 18

ข้อยกเว้นด้านความมั่นคง

ไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้ที่จะตีความไปในทางที่จะ

(เอ) กำหนดให้รัฐสมาชิกใดส่งข้อมูลใดๆ ที่ตนพิจารณาแล้วเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลนั้นจะขัดกับผลประโยชน์ ด้านความมั่นคงที่มีความสำคัญยิ่งของตน หรือ

(บี) ขัดขวางรัฐสมาชิกใดจากการกระทำใดๆ ซึ่งตนพิจารณาว่าจำเป็นเพื่อการคุ้มครองผลประโยชน์ด้านความมั่นคงที่มีความสำคัญยิ่งของตน รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง

(หนึ่ง) การกระทำที่เกี่ยวกับวัตถุระเบิดและวัสดุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่ผลิตจากวัตถุนั้น

(สอง) การกระทำที่เกี่ยวกับการค้าอาวุธ ยุทธภัณฑ์ และเครื่องมือสงคราม และเกี่ยวกับการค้าสินค้าและวัสดุอื่นซึ่งกระทำไปโดยทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดหาสำหรับหน่วยจัดตั้งทางทหาร

(สาม) การกระทำที่กระทำในยามสงครามหรือในภาวะฉุกเฉินอื่นที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ภายในหรือระหว่างประเทศ

(สี่) การกระทำที่กระทำเพื่อคุ้มครองโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะที่สำคัญ³ ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสาร พลังงาน และประปา จากความพยายามหรืออย่างจงใจที่จะเจตนาทำให้โครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวใช้การไม่ได้หรือเสื่อมสภาพลง หรือ

(ซี) ขัดขวางรัฐสมาชิกใดจากการกระทำใด ตามพันธกรณีของตนภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติเพื่อการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ 19

การปฏิเสธประโยชน์

1. รัฐสมาชิกอาจปฏิเสธประโยชน์ของความตกลงนี้ แก่

(เอ) ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็นนิติบุคคลของรัฐสมาชิกฝ่ายนั้นและต่อการลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าว หากมีผู้ลงทุนของรัฐที่ไม่ได้เป็นรัฐสมาชิกเป็นเจ้าของหรือควบคุมนิติบุคคล และนิติบุคคลไม่มีการดำเนินทางธุรกิจที่มีนัยสำคัญในดินแดนของรัฐสมาชิกฝ่ายนั้น

(บี) ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็นนิติบุคคลของรัฐสมาชิกฝ่ายนั้นและต่อการลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าว หากผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกที่ปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์เป็น

เจ้าของหรือควบคุมนิติบุคคล และนิติบุคคลไม่มีการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญในดินแดนของรัฐสมาชิกฝ่ายนั้น และ

(ซี) ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็นนิติบุคคลของรัฐสมาชิกฝ่ายนั้นและต่อการลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าว หากผู้ลงทุนของรัฐที่ไม่ได้เป็นรัฐสมาชิกเป็นเจ้าของหรือควบคุมนิติบุคคล และรัฐสมาชิกที่ปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์นั้นไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับรัฐที่มีได้เป็นรัฐสมาชิก

2. หลังจากที่ได้มีการแจ้งไปยังรัฐสมาชิกของผู้ลงทุน และโดยไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อวรรค 1 รัฐสมาชิกอาจปฏิเสธประโยชน์ของความตกลงนี้แก่ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่งและแก่การลงทุนของผู้ลงทุนนั้น เมื่อปรากฏให้เห็นว่าผู้ลงทุนดังกล่าวได้ลงทุนโดยละเมิดกฎหมายภายในของรัฐสมาชิกที่ปฏิเสธประโยชน์โดยการทำให้เข้าใจผิดในความเป็นเจ้าของของตน ในสาขาการลงทุนซึ่งถูกสงวนไว้สำหรับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของรัฐสมาชิกที่ปฏิเสธประโยชน์

3. นิติบุคคล คือ

(เอ) “เป็นเจ้าของ” โดยผู้ลงทุนตามกฎหมาย ข้อบังคับ และนโยบายแห่งชาติของแต่ละรัฐสมาชิก

(บี) “ถูกควบคุม” โดยผู้ลงทุน หากผู้ลงทุนมีอำนาจในการเสนอชื่อกรรมการบริหารในจำนวนที่เป็นเสียงข้างมาก หรือมีเช่นนั้นก็กำกับการกระทำของตนโดยถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อ 20

พิธีการพิเศษและการเปิดเผยข้อมูล

1. ไม่มีสิ่งใดในข้อ 5 (การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ) หรือข้อ 6 (การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ที่จะถูกตีความเป็นการขัดขวางรัฐสมาชิกจากการออกหรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่กำหนดพิธีการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน รวมถึงการกำหนดให้การลงทุนต้องจัดตั้งขึ้นให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรืออยู่ในรูปแบบทางกฎหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ภายใต้กฎหมายหรือข้อบังคับของรัฐสมาชิก และปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการจดทะเบียน โดยมีเงื่อนไขว่าพิธีการดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิที่รัฐสมาชิกให้แก่ผู้ลงทุนของอีกรัฐสมาชิกหนึ่งและการลงทุนตามความตกลงนี้เสื่อมเสียไปอย่างมีนัยสำคัญ

2. โดยไม่คำนึงถึงข้อ 5 (การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ) หรือข้อ 6 (การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) รัฐสมาชิกอาจกำหนดให้ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอีกรัฐหนึ่งหรือการลงทุนที่ครอบคลุมว่าต้องให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนนั้นเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางข้อมูลหรือทางสถิติ รัฐสมาชิกจะต้องคุ้มครองข้อมูลที่เป็นความลับใดๆ จากการเปิดเผยใดๆ ซึ่งจะทำให้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ชอบด้วยกฎหมายของนิติบุคคล เอกชนหรือสาธารณชนเฉพาะรายเสื่อมไป หรือสถานะในการแข่งขันของผู้ลงทุน หรือการลงทุนที่ครอบคลุมนั้น เสื่อม

ไป ไม่มีสิ่งใดในวรรคนี้ที่จะถูกตีความเป็นการขัดขวางรัฐสมาชิกจากการได้รับหรือเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้บังคับกฎหมายของตนอย่างเป็นทางการและเป็นธรรมและโดยสุจริต

ข้อ 21

ความโปร่งใส

1. เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้อง
 - (เอ) แจ้งคณะมนตรีเอไอเอโดยทันทีหรืออย่างน้อยเป็นประจำทุกปีถึงการจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุนที่รัฐสมาชิกได้ตกลงและที่ได้รับการปฏิบัติพิเศษ
 - (บี) แจ้งคณะมนตรีเอไอเอโดยทันทีหรืออย่างน้อยเป็นประจำทุกปี ถ้าการออกกฎหมายใหม่ใดๆ หรือการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ข้อบังคับ หรือแนวทางทางปกครองที่มีอยู่ใดๆ ซึ่งมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการลงทุนหรือข้อผูกพันของรัฐสมาชิกภายใต้ความตกลงนี้
 - (ซี) เปิดเผยต่อสาธารณชนเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับ หรือแนวทางทางปกครองที่มีผลใช้บังคับทั่วไปทั้งหมด ที่เกี่ยวกับหรือมีผลกระทบต่อการลงทุนในดินแดนของรัฐสมาชิก และ
 - (ดี) จัดตั้งหรือระบุจุดสอบถามข้อมูล ซึ่งเมื่อมีการร้องขอจากบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือรัฐสมาชิกอื่นใด ๆ เพื่อให้ข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่ต้องตีพิมพ์หรือเปิดเผยภายใต้อนุวรรค (บี) และ (ซี) ได้ในทันที
2. ไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้จะกำหนดให้รัฐสมาชิกต้องจัดให้หรืออนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลลับใดๆ รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ลงทุนหรือการลงทุนรายใดโดยเฉพาะ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะขัดขวางการบังคับใช้กฎหมาย หรือมีเช่นนั้น ขัดกับประโยชน์สาธารณะหรือจะทำให้เสื่อมผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ที่ชอบด้วยกฎหมายของนิติบุคคล สาธารณชน และเอกชนรายใดโดยเฉพาะ เสื่อมไป

ข้อ 22

การเข้าเมือง การพำนักอยู่เป็นการชั่วคราว และการทำงานของผู้ลงทุนและพนักงานในตำแหน่งสำคัญ

ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและแรงงาน ข้อบังคับ และนโยบายแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเมือง การพำนักอยู่เป็นการชั่วคราว และการอนุญาตให้ทำงาน และสอดคล้องกับข้อผูกพันของรัฐสมาชิกภายใต้ความตกลงอาฟาส รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องอนุญาตการเข้าเมือง การพำนักอยู่เป็นการชั่วคราว และการอนุญาตให้ทำงานให้แก่ผู้ลงทุน ผู้บริหาร

ผู้จัดการ และสมาชิกของคณะกรรมการบริหารของนิติบุคคลของรัฐสมาชิกอื่น ๆ เพื่อความมุ่งประสงค์ของการจัดตั้ง การพัฒนา การบริหารจัดการ หรือการให้คำแนะนำในการดำเนินการลงทุนในดินแดนของรัฐสมาชิกฝ่ายแรก ซึ่งคนเหล่านี้หรือนิติบุคคลของรัฐสมาชิกอื่นที่จ้างผู้บริหาร ผู้จัดการ และสมาชิกของคณะกรรมการบริหารดังกล่าว ได้ผูกพันหรืออยู่ในระหว่างการดำเนินการผูกพันเงินทุนจำนวนมากหรือทรัพยากรอื่น

ข้อ 23

การปฏิบัติเป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน

เพื่อให้ความตกลงนี้เพิ่มประโยชน์ให้กับรัฐสมาชิกใหม่ของอาเซียน และให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และหลักการที่ระบุในอารัมภบทและข้อ 1 (วัตถุประสงค์) และข้อ 2 (หลักการที่เป็นแนวทาง) รัฐสมาชิกยอมรับความสำคัญของการให้การปฏิบัติเป็นพิเศษและแตกต่างแก่รัฐสมาชิกใหม่ของอาเซียน ผ่านทาง

- (เอ) ความช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถของรัฐสมาชิกเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการส่งเสริมการลงทุน รวมถึงในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (บี) ข้อผูกพันที่อยู่ในความสนใจของรัฐสมาชิกใหม่ของอาเซียน และ
- (ซี) การยอมรับว่าข้อผูกพันของรัฐสมาชิกใหม่ของอาเซียนแต่ละรัฐอาจกระทำตามขั้นการพัฒนาของแต่ละรัฐ

ข้อ 24

การส่งเสริมการลงทุน

รัฐสมาชิกจะต้องร่วมมือกันเพื่อให้อาเซียนเป็นที่รู้จักมากขึ้นในฐานะเขตการลงทุนที่เป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อเพิ่มการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาสู่อาเซียนและการลงทุนภายในอาเซียน โดยวิธีต่างๆ รวมถึง

- (เอ) การส่งเสริมการเติบโตและการพัฒนาการของวิสาหกิจขนาดเล็กและขนาดย่อม และวิสาหกิจข้ามชาติของอาเซียน
- (บี) การเพิ่มพูนการเชื่อมกันทางด้านอุตสาหกรรมและเครือข่ายการผลิตระหว่างวิสาหกิจข้ามชาติของอาเซียน
- (ซี) การจัดตั้งคณะผู้แทนด้านการลงทุนที่มุ่งเน้นการพัฒนากลุ่มระดับภูมิภาค และเครือข่ายการผลิต
- (ดี) การจัดตั้งและการสนับสนุนการจัดบรรยายสรุปและจัดสัมมนาต่างๆ เกี่ยวกับโอกาสการลงทุน และเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับ และนโยบายด้านการลงทุน และ

(อี) การดำเนินการแลกเปลี่ยนในประเด็นอื่นๆ ที่เป็นความสนใจร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการลงทุน

ข้อ 25

การอำนวยความสะดวกในการลงทุน

รัฐสมาชิกจะต้องพยายามร่วมมือกันเพื่ออำนวยความสะดวกให้การลงทุนที่เข้าไปในและที่มีอยู่ภายในอาเซียน โดยวิธีต่างๆ รวมถึง

- (เอ) การสร้างสภาวะแวดล้อมที่จำเป็นสำหรับการลงทุนทุกรูปแบบ
- (บี) การรวบรัดและการทำให้ขั้นตอนสำหรับการยื่นคำขอและการให้ความเห็นชอบการลงทุนง่ายขึ้น
- (ซี) การส่งเสริม การเผยแพร่ข้อมูลการลงทุน รวมถึงกฎ ข้อบังคับ นโยบาย และกระบวนการลงทุน
- (ดี) การจัดตั้งศูนย์การลงทุนแบบครบวงจร
- (อี) การเสริมสร้างฐานข้อมูลของการลงทุนในทุกรูปแบบสำหรับการวางหลักนโยบายเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางการลงทุนของอาเซียน
- (เอฟ) การดำเนินการให้คำปรึกษาแก่กลุ่มธุรกิจเกี่ยวกับเรื่องการลงทุน และ
- (จี) การจัดให้บริการให้คำแนะนำแก่กลุ่มธุรกิจของรัฐสมาชิกอื่น

ข้อ 26

การเพิ่มพูนการรวมเป็นหนึ่งเดียวกันของอาเซียน

รัฐสมาชิกยอมรับความสำคัญของการสนับสนุนการรวมเป็นหนึ่งเดียวกันทางเศรษฐกิจของอาเซียนผ่านวิธีการริเริ่มต่างๆ รวมถึง การริเริ่มสำหรับการรวมเป็นหนึ่งเดียวกันของอาเซียน โครงการสาขาที่จะรวมเป็นหนึ่งเดียวกันในลำดับแรก และเออีซี ซึ่งรวมถึงความร่วมมือกันด้านการลงทุน เพื่อเพิ่มพูนการรวมเป็นหนึ่งเดียวกันทางเศรษฐกิจของอาเซียน รัฐสมาชิกต้องพยายามที่จะ โดยรวมถึง

- (เอ) ทำให้นโยบายและมาตรการด้านการลงทุน เพื่อให้บรรลุถึงการเกื้อกูลกันทางด้านอุตสาหกรรม สอดคล้องกัน หากเป็นไปได้
- (บี) สร้างและเสริมสร้างความสามารถของรัฐสมาชิก ในการวางหลักเกณฑ์และพัฒนานโยบายการลงทุนเพื่อดึงดูดการลงทุน รวมถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (ซี) แบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการลงทุนและวิธีปฏิบัติที่ดี รวมถึงกิจกรรมและอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม

(ดี) สนับสนุนความพยายามในการส่งเสริมการลงทุนระหว่างรัฐสมาชิกเพื่อ
ประโยชน์ร่วมกัน

ข้อ 27

ข้อพิพาทระหว่างรัฐสมาชิก

ให้ใช้บังคับพิธีสารว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน ลงนามที่เวียงจันทน์ สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน ค.ศ.2004 ตามที่แก้ไข ในการระงับข้อ
พิพาทที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับความตกลงนี้

ส่วนบี

ข้อพิพาทการลงทุนระหว่างรัฐสมาชิกกับผู้ลงทุน

ข้อ 28

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้

- (เอ) “ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง” หมายถึง
 - (หนึ่ง) เลขธิการอภิสิต ในกรณีของการอนุญาตโตตุลาการภายใต้ข้อ 33(1)(บี)
หรือ (ซี)
 - (สอง) เลขธิการศาลประจำอนุญาตโตตุลาการ ในกรณีของการ
อนุญาตโตตุลาการภายใต้ข้อ 33(1)(ดี) หรือ
 - (สาม) เลขธิการหรือบุคคลอื่นที่มีตำแหน่งเทียบเท่า ของศูนย์หรือสถาบัน
อนุญาตโตตุลาการนั้น ในกรณีของการอนุญาตโตตุลาการภายใต้ข้อ 33(1)(อี) และ (เอฟ)
- (บี) “ผู้ลงทุนผู้พิพาท” หมายถึง ผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกยื่นข้อเรียกร้องในนามของ
ตนเองภายใต้ส่วนนี้ และหากเกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกที่ยื่นข้อเรียกร้องในนามนิติ
บุคคลของรัฐสมาชิกอื่นที่ผู้ลงทุนเป็นเจ้าของหรือควบคุม
- (ซี) “รัฐสมาชิกผู้พิพาท” หมายถึง รัฐสมาชิกซึ่งถูกยื่นข้อเรียกร้องภายใต้ส่วนนี้
- (ดี) “คู่พิพาท” หมายถึง ผู้ลงทุนผู้พิพาทและรัฐสมาชิกผู้พิพาท
- (อี) “อภิสิต” หมายถึง ศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการระงับข้อพิพาทการลงทุน

(เอฟ) “กฎการอำนวยความสะดวกของอิกสิต” หมายถึง กฎที่ใช้บังคับกับการอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมสำหรับการบริหารจัดการกระบวนการพิจารณาโดยฝ่ายเลขาธิการของศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการระงับข้อพิพาทการลงทุน

(จี) “อนุสัญญาอิกสิต” หมายถึง อนุสัญญาว่าด้วยการระงับข้อพิพาทการลงทุนระหว่างรัฐและคนชาติของรัฐอื่น ทำขึ้นที่กรุงวอชิงตัน ดีซี ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 18 มีนาคม ค.ศ.1965

(เอช) “อนุสัญญานิวยอร์ก” หมายถึง อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการยอมรับและการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ทำขึ้นที่นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ.1958

(ไอ) “รัฐสมาชิกที่มีผู้ใช้พิพาท” หมายถึง รัฐสมาชิกของผู้ลงทุนผู้พิพาท และ

(เจ) “กฎว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการของอังสิทรัล” หมายถึง กฎอนุญาโตตุลาการของคณะกรรมการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ เห็นชอบโดยสมัชชาสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม ค.ศ.1976

ข้อ 29

ขอบเขตการครอบคลุม

1. ให้ส่วนนี้ใช้บังคับกับข้อพิพาทการลงทุนระหว่างรัฐสมาชิกกับผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอีกรัฐหนึ่งซึ่งได้รับความสูญเสียหรือเสียหายด้วยเหตุผลการละเมิดที่กล่าวอ้างว่ามีของสิทธิใดๆ ที่ได้รับจากความตกลงนี้ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของผู้ลงทุนผู้นั้น
2. บุคคลธรรมดาที่เป็นคนชาติหรือถือสัญชาติของรัฐสมาชิกหนึ่ง ต้องไม่ดำเนินการเรียกร้องต่อรัฐสมาชิกนั้นภายใต้ส่วนนี้
3. ส่วนนี้จะไม่ใช้บังคับกับข้อเรียกร้องที่เกิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว หรือข้อเรียกร้องที่ได้ถูกหยิบยกขึ้นก่อนที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ
4. ไม่มีสิ่งใดในส่วนนี้จะถูกตีความเพื่อเป็นการขัดขวางผู้ลงทุนผู้พิพาทจากการหาหนทางในการระงับข้อพิพาททางปกครองหรือทางศาลที่มีอยู่ภายในประเทศของรัฐสมาชิกผู้พิพาท

ข้อ 30

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

1. คู่พิพาทอาจตกลงให้มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเมื่อใดก็ได้ ซึ่งอาจเริ่มเมื่อใดก็ได้ และอาจถูกยกเลิกเมื่อมีคำร้องขอจากผู้ลงทุนผู้พิพาทเมื่อใดก็ได้
2. กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทอาจจะดำเนินต่อไปในขณะที่กระบวนการที่กำหนดให้ไว้ในข้อ 33 (การยื่นข้อเรียกร้อง) อยู่ในระหว่างการพิจารณา หากคู่พิพาทตกลงกัน

3. กระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับการไต่ถามข้อพิพาทและท่าทีของกลุ่มพิพาทในระหว่างกระบวนการพิจารณาเหล่านี้ จะไม่ทำให้สิทธิของกลุ่มพิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในกระบวนการพิจารณาอื่นใดต่อไปภายใต้ส่วนนี้ เสื่อมไป

ข้อ 31

การปรึกษาหารือ

1. ในกรณีที่มีข้อพิพาทการลงทุน กลุ่มพิพาทจะต้องพยายามแก้ไขปัญหาคข้อพิพาท โดยผ่านการปรึกษาหารือและการเจรจา ก่อน ซึ่งอาจรวมถึงการใช้กระบวนการที่มีบุคคลที่สามโดยไม่มีผลผูกพัน การปรึกษาหารือดังกล่าวจะต้องเริ่มดำเนินการโดยให้ผู้ลงทุนผู้พิพาทยื่นคำร้องขอปรึกษาหารือเป็นลายลักษณ์อักษรส่งไปให้รัฐสมาชิกผู้พิพาท
2. การปรึกษาหารือจะเริ่มขึ้นภายใน 30 วัน นับจากวันที่รัฐสมาชิกผู้พิพาทได้รับคำร้องขอปรึกษาหารือ เว้นแต่คู่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น
3. ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะแก้ไขข้อพิพาทการลงทุนผ่านการปรึกษาหารือ ผู้ลงทุนผู้พิพาทจะต้องใช้พยายามอย่างสมเหตุสมผลที่จะจัดหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานทางกฎหมายและทางข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อพิพาทการลงทุนให้รัฐสมาชิกผู้พิพาทก่อนเริ่มการปรึกษาหารือ

ข้อ 32

ข้อเรียกร้องโดยผู้ลงทุนของรัฐสมาชิก

หากข้อพิพาทการลงทุนไม่ได้รับการแก้ไขภายใน 180 วัน นับจากวันที่รัฐสมาชิกผู้พิพาทได้รับคำร้องขอปรึกษาหารือ ผู้ลงทุนผู้พิพาทอาจยื่นข้อเรียกร้องต่อการอนุญาตตุลาการ ภายใต้ข้อบังคับของส่วนนี้

(เอ) ว่ารัฐสมาชิกผู้พิพาทได้ละเมิดพันธกรณีอันเกิดขึ้นภายใต้ข้อ 5 (การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 6 (การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ข้อ 8 (คณะผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการบริหาร) ข้อ 11 (การปฏิบัติต่อการลงทุน) ข้อ 12 (การชดเชยในกรณีจลาจล) ข้อ 13 (การโอน) ข้อ 14 (การเวนคืนและการชดเชย) ที่เกี่ยวกับการจัดการ การดำเนินงาน การปฏิบัติการ หรือการขาย หรือจำหน่ายโอนอื่น ซึ่งการลงทุนที่ครอบคลุม และ

(บี) ผู้ลงทุนผู้พิพาทที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุมได้รับความสูญเสียหรือความเสียหายด้วยเหตุผลจากหรืออันเกิดจากการละเมิดนั้น

ข้อ 33

การยื่นข้อเรียกร้อง

1. ผู้ลงทุนผู้พิพาทอาจยื่นข้อเรียกร้องที่อ้างถึงในข้อ 32 (ข้อเรียกร้องโดยผู้ลงทุนของรัฐสมาชิก) โดยการเลือกของผู้ลงทุนผู้พิพาท
 - (เอ) ต่อศาลหรือองค์คณะทางปกครองของรัฐสมาชิกผู้พิพาท โดยมีเงื่อนไขว่าศาลหรือองค์คณะดังกล่าวมีเขตอำนาจเหนือข้อเรียกร้องนั้น หรือ
 - (บี) ภายใต้อนุสัญญาอิกสิตและกฎว่าด้วยขั้นตอนในกระบวนการอนุญาโตตุลาการของอิกสิต¹⁴ โดยมีเงื่อนไขว่าทั้งรัฐสมาชิกผู้พิพาทและรัฐสมาชิกที่มีใช้คู่พิพาทเป็นภาคีของอนุสัญญาอิกสิต หรือ
 - (ซี) ภายใต้กฎการอำนวยเพิ่มเติมของอิกสิต โดยมีเงื่อนไขว่ารัฐสมาชิกผู้พิพาทหรือรัฐสมาชิกที่มีใช้คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาอิกสิต หรือ
 - (ดี) ภายใต้กฎว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการของอังสิทรัล หรือ
 - (อี) ต่อศูนย์การอนุญาโตตุลาการภูมิภาค ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ หรือศูนย์การอนุญาโตตุลาการภูมิภาคอื่นๆ ในอาเซียน หรือ
 - (เอฟ) ต่อสถาบันการอนุญาโตตุลาการอื่นใด หากคู่พิพาทตกลงกัน โดยมีเงื่อนไขว่า การใช้กฎว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ หรือศาลหรือศูนย์ที่มีอำนาจพิจารณาใด ภายใต้อนุวรรค (เอ) ถึง (เอฟ) แล้ว จะต้องยกเว้นซึ่งการใช้วิธีอื่นที่เหลือ
2. ให้ถือว่าข้อเรียกร้องได้ยื่นต่อการอนุญาโตตุลาการภายใต้ส่วนนี้แล้ว เมื่อได้รับการแจ้งคำร้องขอการอนุญาโตตุลาการของผู้ลงทุนผู้พิพาท ("การแจ้งการอนุญาโตตุลาการ") ภายใต้กฎว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการที่ใช้บังคับ
3. ให้กฎว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการที่ใช้บังคับภายใต้วรรค 1 ซึ่งมีผลใช้อยู่ในวันที่ข้อเรียกร้องหนึ่งหรือหลายข้อเรียกร้องถูกยื่นต่อการอนุญาโตตุลาการภายใต้ส่วนนี้ ใช้บังคับกับการอนุญาโตตุลาการ เว้นแต่ในส่วนที่มีการปรับเปลี่ยนโดยความตกลงนี้
4. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทการลงทุนเฉพาะหรือข้อพิพาทเป็นกลุ่ม คู่พิพาทอาจเปลี่ยนแปลง หรือปรับเปลี่ยนกฎว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการที่ใช้บังคับโดยการตกลงระหว่างกันเป็นลายลักษณ์อักษร กฎดังกล่าวจะผูกพันองค์คณะหนึ่งหรือหลายองค์คณะที่เกี่ยวข้องซึ่งจัดตั้งขึ้นตามส่วนนี้ และผูกพันอนุญาโตตุลาการแต่ละรายที่ปฏิบัติงานในองค์คณะดังกล่าว
5. ผู้ลงทุนผู้พิพาทจะต้องจัดให้มีพร้อมกับการแจ้งการอนุญาโตตุลาการ
 - (เอ) ชื่อของอนุญาโตตุลาการที่ผู้ลงทุนผู้พิพาทแต่งตั้ง หรือ
 - (บี) ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ลงทุนผู้พิพาทให้มีผู้มีอำนาจแต่งตั้งแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการนั้น

¹⁴ ในกรณีของฟิลิปปินส์ การยื่นข้อเรียกร้องภายใต้อิกสิตและกฎว่าด้วยขั้นตอนในกระบวนการอนุญาโตตุลาการของอิกสิต จะต้องอยู่ภายใต้ข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างคู่พิพาทในกรณีที่ข้อพิพาทการลงทุนนั้นเกิดขึ้น

ข้อ 34

เงื่อนไขและข้อจำกัดในการยื่นข้อเรียกร้อง

1. การยื่นข้อพิพาทต่อการอนุญาตโตตุลาการภายใต้ข้อ 33(1)(บี) ถึง (เอฟ) จะต้องเป็นไปตามส่วนนี้ และจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(เอ) การยื่นข้อพิพาทการลงทุนต่อการอนุญาตโตตุลาการดังกล่าวที่เกิดขึ้นภายใน 3 ปี นับจากเวลาที่ผู้ลงทุนผู้พิพาทได้รู้หรือมีเหตุอันสมควรให้รู้ถึงการละเมิดพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ ซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียหรือเสียหายต่อผู้ลงทุนผู้พิพาท หรือการลงทุนที่ครอบคลุม และ

(บี) ผู้ลงทุนผู้พิพาทได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อย 90 วันก่อนที่จะยื่นข้อเรียกร้องต่อรัฐสมาชิกผู้พิพาท ถึงเจตนาของตนที่จะยื่นข้อพิพาทการลงทุนต่อการอนุญาตโตตุลาการดังกล่าว และซึ่งสรุปย่อถึงการละเมิดที่กล่าวอ้างของรัฐสมาชิกผู้พิพาทภายใต้ความตกลงนี้ (รวมถึงบทบัญญัติที่กล่าวอ้างว่าถูกละเมิด) และความสูญเสียหรือเสียหายที่ถูกอ้างว่าเกิดขึ้นต่อผู้ลงทุนผู้พิพาทหรือการลงทุนที่ครอบคลุม และ

(ซี) การแจ้งการอนุญาตโตตุลาการภายใต้ข้อ 33(2) ต้องประกอบด้วยการสละสิทธิเป็นลายลักษณ์อักษรโดยผู้ลงทุนผู้พิพาท ที่จะเริ่มกระบวนการหรือดำเนินการต่อไปซึ่งกระบวนการใดๆ ต่อศาลหรือองค์คณะทางปกครองของรัฐสมาชิกผู้พิพาท หรือกระบวนการระงับข้อพิพาทอื่น ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการใดๆ ที่กล่าวอ้างว่าก่อให้เกิดการละเมิดที่อ้างถึงในข้อ 32 (การยื่นข้อเรียกร้องโดยผู้ลงทุนของรัฐสมาชิก)

2. โดยไม่คำนึงถึงอนุวรรค 1(ซี) ผู้ลงทุนผู้พิพาทจะต้องไม่ถูกขัดขวางจากการเริ่มหรือดำเนินการต่อไปซึ่งการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งมาตรการคุ้มครองชั่วคราวด้วยความมุ่งประสงค์เดียวที่จะสงวนสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ลงทุนผู้พิพาท และไม่เกี่ยวข้องกับการชำระค่าเสียหายหรือข้อยุติในประเด็นปัญหาของข้อพิพาท ต่อศาลหรือองค์คณะทางปกครองของรัฐสมาชิกผู้พิพาท

3. รัฐสมาชิกจะต้องไม่ให้ความคุ้มครองทางการทูตหรือยื่นข้อเรียกร้องระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทซึ่งผู้ลงทุนหนึ่งของตนและรัฐสมาชิกอื่น ได้ยินยอมให้ยื่น หรือที่ได้ยื่นต่อการอนุญาตโตตุลาการภายใต้ส่วนนี้ เว้นแต่รัฐสมาชิกอื่นเช่นว่านั้น ไม่สามารถกระทำหรือปฏิบัติตามคำชี้ขาดที่ตัดสินออกมาในข้อพิพาทดังกล่าว เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ การคุ้มครองทางการทูตจะต้องไม่รวมถึงการติดต่อแลกเปลี่ยนทางการทูตอย่างไม่เป็นทางการ ด้วยความมุ่งประสงค์เพียงเพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในการระงับข้อพิพาท

4. รัฐสมาชิกผู้พิพาทจะต้องไม่อ้างเป็นคำแก้ต่าง คำฟ้องแย้ง สิทธิหักล้าง หรืออื่นใด ว่าผู้ลงทุนผู้พิพาทที่เกี่ยวกับการลงทุนที่ครอบคลุม ได้รับหรือจะได้รับการชดใช้ค่าเสียหายหรือการชดเชยอื่นสำหรับความเสียหายใดๆ ที่กล่าวอ้างทั้งหมดหรือบางส่วน ตามสัญญาประกันหรือสัญญาค้ำประกัน

ข้อ 35

การคัดเลือกอนุญาโตตุลาการ

1. เว้นแต่คู่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น องค์คณะจะต้องประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการ 3 คน ได้แก่
 - (เอ) อนุญาโตตุลาการที่แต่งตั้งโดยคู่พิพาทแต่ละฝ่าย ฝ่ายละหนึ่งคน และ
 - (บี) อนุญาโตตุลาการคนที่สาม ซึ่งจะเป็นประธานอนุญาโตตุลาการ ที่แต่งตั้งโดยการตกลงกันระหว่างคู่พิพาท อนุญาโตตุลาการคนที่สามจะต้องเป็นคนชาติของประเทศที่มีใช้รัฐสมาชิกซึ่งมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับรัฐสมาชิกผู้พิพาทและรัฐสมาชิกที่มีใช้ผู้พิพาท และจะต้องไม่มีถิ่นพำนักถาวรในรัฐสมาชิกผู้พิพาทหรือรัฐสมาชิกที่มีใช้ผู้พิพาท
2. บุคคลผู้ใดที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอนุญาโตตุลาการจะต้องมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในด้านกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง กฎเกณฑ์ทางการค้าระหว่างประเทศ หรือกฎเกณฑ์ทางการลงทุนระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการจะต้องถูกเลือกอย่างเคร่งครัดบนพื้นฐานของความเป็นกลาง ความน่าเชื่อถือ ความมีวิจรรณญาณที่ดี ความเป็นอิสระ และจะต้องประพฤติตนบนพื้นฐานเดียวกันตลอดระยะเวลาของกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ
3. ภายใต้ข้อบังคับของข้อ 36 (การดำเนินการของการอนุญาโตตุลาการ) หากองค์คณะไม่ได้รับแต่งตั้งภายใน 75 วัน นับจากวันที่ข้อเรียกร้องถูกยื่นต่อการอนุญาโตตุลาการภายใต้ส่วนนี้ เมื่อมีการร้องขอจากคู่พิพาท ผู้มีอำนาจแต่งตั้งจะต้องใช้ดุลยพินิจของตนในการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหรืออนุญาโตตุลาการหลายคนซึ่งยังไม่ได้รับการแต่งตั้ง
4. ให้องค์คณะมีคำตัดสินโดยเสียงข้างมาก และคำตัดสินจะต้องมีผลผูกพัน
5. คู่พิพาทจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของอนุญาโตตุลาการที่ฝ่ายตนแต่งตั้ง และจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของประธานอนุญาโตตุลาการ และค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้องเป็นสัดส่วนเท่าๆกัน ในกรณีอื่นๆ ทั้งหมด ให้องค์คณะกำหนดกระบวนการพิจารณาของตนเอง
6. คู่พิพาทอาจจะตั้งกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากองค์คณะ รวมถึงค่าตอบแทนของอนุญาโตตุลาการ
7. เมื่ออนุญาโตตุลาการคนใดที่รับการแต่งตั้งตามข้อนี้ ลาออกหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ อนุญาโตตุลาการผู้ที่มาแทนจะต้องได้รับแต่งตั้งโดยใช้วิธีเดียวกันตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนเดิม และให้อนุญาโตตุลาการที่ได้รับแต่งตั้งแทนมีอำนาจและหน้าที่ทั้งหมดของอนุญาโตตุลาการคนเดิม

ข้อ 36

การดำเนินการของการอนุญาตตุลาการ

1. เมื่อมีการยกประเด็นเกี่ยวกับเขตอำนาจหรือการยอมรับพิจารณาคดีมาเป็นข้อคัดค้านเบื้องต้น องค์กรคณะจะต้องตัดสินเรื่องนี้ก่อนการเข้าสู่การพิจารณาในมูลคดี
2. โดยไม่ช้ากว่า 30 วันภายหลังจากการจัดตั้งองค์กรคณะ รัฐสมาชิกผู้พิพากษาอาจยื่นข้อคัดค้านว่าข้อเรียกร้องไม่มีมูลอย่างเห็นได้ชัด รัฐสมาชิกผู้พิพากษาอาจยื่นข้อคัดค้านได้เช่นกันว่าข้อเรียกร้องนั้นอยู่นอกเหนือเขตอำนาจหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรคณะ รัฐสมาชิกผู้พิพากษาจะต้องระบุโดยจำเพาะเจาะจงเท่าที่จะทำได้ถึงพื้นฐานของการคัดค้าน
3. องค์กรคณะจะต้องพิจารณาว่าการคัดค้านดังกล่าวใดเป็นประเด็นปัญหาเบื้องต้นโดยแยกจากการพิจารณามูลคดีของข้อเรียกร้อง คู่พิพาทจะต้องมีโอกาสมิสมเหตุสมผลในการแสดงความคิดเห็นและข้อสังเกตของตนต่อองค์กรคณะ ถ้าองค์กรคณะตัดสินว่าข้อเรียกร้องไม่มีมูลอย่างเห็นได้ชัด หรือไม่อยู่ในเขตอำนาจหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรคณะ องค์กรคณะจะต้องออกคำชี้ขาดให้มีผลเช่นนั้น
4. หากมีเหตุอันสมควร องค์กรคณะอาจชี้ขาดแก่ฝ่ายที่ชนะถึงค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมที่สมเหตุสมผลที่เกิดขึ้นในการยื่นหรือการโต้แย้งข้อคัดค้าน ในการกำหนดว่าคำชี้ขาดนั้นมีเหตุอันสมควรหรือไม่ องค์กรคณะจะต้องพิจารณาว่าข้อเรียกร้องหรือข้อคัดค้านนั้นไม่เป็นสาระหรือไม่ มีมูลอย่างเห็นได้ชัดหรือไม่ และจะต้องให้โอกาสที่สมเหตุสมผลแก่คู่พิพาทในการแสดงความคิดเห็น
5. เว้นแต่คู่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น องค์กรคณะจะต้องกำหนดสถานที่ของการอนุญาตตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตตุลาการที่ใช้บังคับ โดยมีเงื่อนไขว่าสถานที่นั้นจะต้องอยู่ในดินแดนของรัฐซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญานิวยอร์ก
6. เมื่อข้อพิพาทการลงทุนเกี่ยวข้องกับมาตรการที่อาจจะเป็นมาตรการทางภาษี ให้รัฐสมาชิกผู้พิพาทและรัฐสมาชิกที่มีใช้ผู้พิพาท รวมถึงผู้แทนจากหน่วยงานด้านภาษีของรัฐเหล่านั้น จัดให้มีการปรึกษาหารือเพื่อวินิจฉัยว่ามาตรการที่เป็นประเด็นปัญหาดังกล่าวเป็นมาตรการทางภาษีหรือไม่
7. เมื่อผู้ลงทุนผู้พิพาทอ้างว่ารัฐสมาชิกผู้พิพาทได้ละเมิดข้อ 14 (การเวนคืนและการชดเชย) โดยการนำมาใช้หรือบังคับใช้ซึ่งมาตรการทางภาษี รัฐสมาชิกผู้พิพาทและรัฐสมาชิกที่มีใช้ผู้พิพาทจะต้องจัดให้มีการปรึกษาหารือ เมื่อมีการร้องขอจากรัฐสมาชิกผู้พิพาท โดยมุ่งที่จะวินิจฉัยว่ามาตรการทางภาษีที่เป็นประเด็นปัญหาดังกล่าวนั้นมีผลเทียบเท่ากับการเวนคืนหรือการทำให้เป็นของรัฐหรือไม่

8. องค์คณะใดๆ ที่อาจจัดตั้งขึ้นภายใต้ส่วนนี้ จะต้องให้การพิจารณาอย่างจริงจังต่อคำตัดสินของรัฐสมาชิกทั้งสอง ภายใต้วรรค 6 และ 7
9. หากรัฐสมาชิกทั้งสองไม่สามารถเริ่มการปรึกษาหารือตามที่อ้างถึงในวรรค 6 และ 7 หรือไม่สามารถหาข้อตัดสินร่วมกันได้ ภายในระยะเวลา 180 วัน นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้ปรึกษาหารือ ตามที่อ้างถึงในข้อ 31 (การปรึกษาหารือ) ผู้ลงทุนผู้พิพาทจะต้องไม่ถูกขัดขวางจากการยื่นข้อเรียกร้องของตนต่อการอนุญาโตตุลาการตามส่วนนี้

ข้อ 37

การรวมข้อเรียกร้อง

เมื่อมีการยื่นข้อเรียกร้องสองข้อหรือมากกว่านั้นโดยแยกกันต่อการอนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อ 32 (ข้อเรียกร้องโดยผู้ลงทุนของรัฐสมาชิก) และข้อเรียกร้องเหล่านั้นมีประเด็นปัญหาในข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่เหมือนกันและเกิดขึ้นจากเหตุการณ์หรือสภาวะการณ์ที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน คู่พิพาทที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอาจตกลงที่จะรวมข้อเรียกร้องเหล่านั้นโดยรูปแบบใดที่เห็นว่าเหมาะสมก็ได้

ข้อ 38

รายงานของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ข้ไม่กระทบต่อการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญด้านอื่นตามที่กฎว่าด้วยอนุญาโตตุลาการที่ใช้บังคับอนุญาตเมื่อมีการร้องขอจากคู่พิพาท องค์คณะอาจแต่งตั้งให้ผู้เชี่ยวชาญหนึ่งคนหรือมากกว่านั้นจัดทำรายงานต่อองค์คณะเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อนำเสนอประเด็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม สาธารณสุข ความปลอดภัย หรือเรื่องทางวิทยาศาสตร์อื่นๆ ที่คู่พิพาทฝ่ายหนึ่งยกขึ้นในกระบวนการพิจารณา โดยให้เป็นไปตามข้อตกลงและเงื่อนไขที่คู่พิพาทอาจตกลงกัน

ข้อ 39

ความโปร่งใสของกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ

1. ภายใต้บังคับของวรรค 2 และ 3 รัฐสมาชิกผู้พิพาทอาจเปิดเผยต่อสาธารณชนซึ่งคำชี้ขาดและคำตัดสินทั้งหมดที่จัดทำขึ้นโดยองค์คณะ
2. คู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่มีเจตนาจะใช้ข้อมูลที่กำหนดให้เป็นข้อมูลที่เป็นความลับในการพิจารณาความ จะต้องแจ้งองค์คณะถึงเรื่องดังกล่าว องค์คณะจะต้องจัดการอย่างเหมาะสมเพื่อคุ้มครองข้อมูลจากการถูกเปิดเผย

3. ข้อมูลใดซึ่งกำหนดเป็นการเฉพาะว่าเป็นความลับ ที่ได้ยื่นต่อองค์คณะหรือต่อคู่พิพาท จะต้องได้รับการคุ้มครองจากการถูกเปิดเผย
4. คู่พิพาทอาจเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับนั้นให้บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ ที่ตนพิจารณาเห็นว่าจำเป็นสำหรับการเตรียมการในคดีของตน แต่จะต้องกำหนดว่าข้อมูลที่เป็นความลับนั้นจะต้องได้รับการคุ้มครอง
5. องค์คณะจะต้องไม่กำหนดให้รัฐสมาชิกจัดเตรียมหรืออนุญาตการเข้าถึงข้อมูล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการขัดต่อการบังคับใช้กฎหมาย หรือขัดต่อกฎหมายของรัฐสมาชิกที่ใช้คุ้มครองความลับของคณะรัฐมนตรี ความลับส่วนบุคคล หรือธุรกิจการเงินและบัญชีรายบุคคลของลูกค้าสถาบันการเงิน หรือสิ่งซึ่งตนเห็นว่าขัดต่อความมั่นคงที่มีความสำคัญยิ่งของตน
6. รัฐสมาชิกที่มีคู่พิพาทจะต้องมีสิทธิที่จะได้รับสำเนาหนังสือแจ้งการอนุญาโตตุลาการจากรัฐสมาชิกคู่พิพาทด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ไม่ช้ากว่า 30 วันหลังจากวันที่เอกสารนั้นได้ถูกส่งไปยังรัฐสมาชิกคู่พิพาท รัฐสมาชิกคู่พิพาทจะต้องแจ้งรัฐสมาชิกอื่นทั้งหมดเกี่ยวกับการได้รับการแจ้งการอนุญาโตตุลาการภายใน 30 วันจากนั้น

ข้อ 40

กฎหมายที่ใช้บังคับ

1. ภายใต้บังคับของวรรค 2 และ 3 เมื่อมีการยื่นข้อเรียกร้องภายใต้ข้อ 34 (การยื่นข้อเรียกร้อง) องค์คณะจะต้องตัดสินประเด็นในข้อพิพาทตามความตกลงนี้ ความตกลงอื่นใดที่ใช้บังคับระหว่างรัฐสมาชิก และกฎเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศที่ใช้บังคับ และในกรณีที่สามารถนำมาใช้ได้ กฎหมายภายในใดที่เกี่ยวข้องของรัฐสมาชิกคู่พิพาท
2. โดยตนเองหรือโดยการร้องขอจากคู่พิพาทฝ่ายหนึ่ง องค์คณะจะต้องร้องขอให้มีการตีความร่วมกันซึ่งบทบัญญัติใดๆ ของความตกลงนี้ที่เป็นประเด็นในข้อพิพาท รัฐสมาชิกจะต้องยื่นคำตัดสินร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรแสดงถึงการตีความของตน ต่อองค์คณะภายใน 60 วันนับแต่มีการส่งคำร้องขอ โดยไม่กระทบถึงความในวรรค 3 หากรัฐสมาชิกไม่สามารถมีคำตัดสินดังกล่าวได้ภายใน 60 วัน การตีความใดๆ ที่ยื่นไปแล้วโดยรัฐสมาชิก จะต้องถูกส่งต่อไปยังคู่พิพาทและองค์คณะ ซึ่งจะต้องตัดสินประเด็นดังกล่าวด้วยตนเอง
3. ให้คำตัดสินร่วมของรัฐสมาชิกที่แสดงถึงการตีความบทบัญญัติของความตกลงนี้ มีผลผูกพันองค์คณะ และคำตัดสินหรือคำชี้ขาดใดๆ ซึ่งออกโดยองค์คณะต้องสอดคล้องกับคำตัดสินร่วมนั้น

ข้อ 41

คำชี้ขาด

1. คู่พิพาทอาจตกลงยุติข้อพิพาท ณ เวลาใดก็ได้ ก่อนที่องค์คณะจะมีคำชี้ขาดสุดท้าย
2. เมื่อองค์คณะได้ออกคำชี้ขาดสุดท้ายต่อคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด องค์คณะอาจจะออกคำชี้ขาดแยกกันหรือรวมกัน เฉพาะ
 - (เอ) ค่าเสียหายที่เป็นเงินและดอกเบี้ยใดๆ ที่พึงเกิดขึ้น และ
 - (บี) การชดเชยสินทรัพย์สิน ซึ่งในกรณีนี้คำชี้ขาดจะต้องกำหนดให้รัฐสมาชิกคู่พิพาทอาจชำระค่าเสียหายที่เป็นเงินและดอกเบี้ยใดๆ ที่พึงเกิดขึ้นแทนการชดเชยสินได้
3. องค์คณะอาจจะออกคำชี้ขาดในส่วนของค่าใช้จ่ายและค่าทนายความ ตามความตกลงนี้ และกฎว่าด้วยอนุญาโตตุลาการที่ใช้บังคับ
4. องค์คณะจะต้องไม่ออกคำชี้ขาดให้มีการชดเชยค่าเสียหายในเชิงลงโทษ
5. คำชี้ขาดขององค์คณะจะต้องไม่มีผลผูกพัน เว้นแต่ระหว่างคู่พิพาทและในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรณีนี้โดยเฉพาะ
6. ภายใต้บังคับของวรรค 7 และกระบวนการทบทวนที่ใช้บังคับสำหรับการออกคำชี้ขาดชั่วคราวที่ใช้บังคับ คู่พิพาทจะต้องกระทำและปฏิบัติตามคำชี้ขาดโดยไม่ล่าช้า¹⁵
7. คู่พิพาทมีอาจขอให้บังคับตามคำชี้ขาดสุดท้ายได้จนกว่า :
 - (เอ) ในกรณีที่เป็นการออกคำชี้ขาดสุดท้ายภายใต้อนุสัญญาอิกสิต
 - (หนึ่ง) เวลาผ่านพ้นไป 120 วัน นับจากวันที่มีการออกคำชี้ขาด และไม่มีคู่พิพาทฝ่ายใดร้องขอให้มีการทบทวน หรือขอให้คำชี้ขาดตกเป็นโมฆะ หรือ
 - (สอง) กระบวนการพิจารณาทบทวนหรือการขอให้คำชี้ขาดตกเป็นโมฆะได้เสร็จสิ้นลง
 - (บี) ในกรณีที่เป็นการออกคำชี้ขาดสุดท้ายภายใต้กฎการอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมของอิกสิต กฎว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการของอังสิทรัล หรือกฎอื่นใดที่ได้เลือกใช้ตามข้อ 33(1)(อี)
 - (หนึ่ง) เวลาผ่านพ้นไป 90 วัน นับจากวันที่มีการออกคำชี้ขาด และไม่มีคู่พิพาทฝ่ายใดเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา เพื่อทบทวน เพิกถอน หรือทำให้คำชี้ขาดตกเป็นโมฆะ หรือ
 - (สอง) ศาลได้ยกคำร้องหรือได้รับคำร้องขอให้ทบทวน เพิกถอน หรือทำให้คำชี้ขาดตกเป็นโมฆะ และไม่มีการอุทธรณ์ต่อไปอีก
8. ข้อเรียกร้องที่ยื่นต่อการอนุญาโตตุลาการภายใต้ส่วนนี้จะต้องถือว่าเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์หรือธุรกรรมทางพาณิชย์ ตามความมุ่งประสงค์ของข้อ 1 ของอนุสัญญานิวยอร์ก
9. รัฐสมาชิกแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีการบังคับตามคำชี้ขาดในดินแดนของตน

¹⁵ รัฐสมาชิกเข้าใจร่วมกันว่าอาจมีขั้นตอนทางกฎหมายภายในและทางปกครองที่ต้องปฏิบัติก่อนที่จะปฏิบัติตามคำชี้ขาดได้

ส่วนซี

ข้อ 42

การจัดการด้านสถาบัน

1. ให้คณะมนตรีเอไอเอ ที่จัดตั้งโดยเออีเอ็ม ภายใต้ความตกลงเอไอเอรับผิดชอบในการปฏิบัติตามความตกลงนี้
2. ให้คณะกรรมการประสานงานด้านการลงทุนอาเซียน ("ซีซีไอ") ซึ่งก่อตั้งโดยคณะมนตรีเอไอเอ และประกอบด้วยเจ้าหน้าที่อาวุโสที่รับผิดชอบด้านการลงทุนและเจ้าหน้าที่อาวุโสอื่นจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง จะต้องให้ความช่วยเหลือคณะมนตรีเอไอเอ ในการปฏิบัติตามหน้าที่ให้ซีซีไอรายงานต่อคณะมนตรีเอไอเอผ่านที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจอาเซียน ("ซีอีเอ") ให้สำนักเลขาธิการอาเซียนเป็นฝ่ายเลขานุการสำหรับคณะมนตรีเอไอเอและซีซีไอ
3. ให้นำหน้าที่ของคณะมนตรีเอไอเอมีดังนี้
 - (เอ) วางแนวทางนโยบายเกี่ยวกับเรื่องการลงทุนในระดับโลกและระดับภูมิภาค ที่เกี่ยวกับการส่งเสริม การอำนวยความสะดวก การคุ้มครอง และการเปิดเสรี
 - (บี) ดูแล ประสานงาน และทบทวนการปฏิบัติตามความตกลงนี้
 - (ซี) แจ้งให้เออีเอ็มทราบถึงสถานะล่าสุดเกี่ยวกับการปฏิบัติและการดำเนินการตามความตกลงนี้
 - (ดี) พิจารณาและเสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ของความตกลงนี้ต่อเออีเอ็ม
 - (อี) อำนวยความสะดวกในการหลีกเลี่ยงและการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากความตกลงนี้
 - (เอฟ) กำกับดูแลและประสานการทำงานของซีซีไอ
 - (จี) ออกคำตัดสินที่จำเป็นใดๆ และ
 - (เอช) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่เออีเอ็มอาจตกลงกัน

ข้อ 43

การปรึกษาหารือโดยรัฐสมาชิก

รัฐสมาชิกตกลงที่จะปรึกษาหารือกันและกันเมื่อมีการร้องขอจากรัฐสมาชิกใดๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุมโดยความตกลงนี้ หรือที่กระทบต่อการปฏิบัติตามความตกลงนี้

ข้อ 44

ความสัมพันธ์กับความตกลงอื่น ๆ

ไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้ที่จะทำให้สิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิกที่มีอยู่ภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ตนเป็นภาคีอยู่ถูกริดรอนไป

ข้อ 45

ภาคผนวก ตาราง และตราสารที่จะตกลงกันในอนาคต

ความตกลงนี้ให้รวมถึงภาคผนวก ตาราง และสาระในนั้น ซึ่งให้ถือเป็นส่วนประกอบของความตกลงนี้ และตราสารทางกฎหมายในอนาคตทั้งหมดที่จะตกลงกันตามความตกลงนี้

ข้อ 46

การแก้ไขเพิ่มเติม

บทบัญญัติของความตกลงนี้อาจถูกปรับเปลี่ยนโดยการแก้ไขเพิ่มเติมที่ได้ตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรโดยรัฐสมาชิก

ข้อ 47

ข้อตกลงเฉพาะกาลเกี่ยวกับความตกลงอาเซียนไอจีเอ และความตกลงเอไอเอ

1. เมื่อความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ให้ความตกลงอาเซียนไอจีเอ และความตกลงเอไอเอถูกยกเลิกไป
2. โดยไม่คำนึงถึงการยกเลิกของความตกลงเอไอเอ ให้รายการการยกเว้นชั่วคราวและรายการอ่อนไหวของความตกลงเอไอเอ ใช้กับบทบัญญัติว่าด้วยการเปิดเสรีของความตกลงเอซีไอเอโดยอนุโลม จนกระทั่งถึงเวลาที่รายการข้อสงวนของเอซีไอเอมีผลใช้บังคับ
3. ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงทุนที่ตกอยู่ภายในขอบเขตของความตกลงนี้และภายใต้ความตกลงอาเซียนไอจีเอด้วยเช่นกัน หรือภายในขอบเขตของความตกลงนี้และความตกลงเอไอเอ ผู้ลงทุนของการลงทุนเหล่านี้อาจเลือกที่จะใช้บังคับบทบัญญัติของความตกลงนี้ หรือความตกลง

อาเซียนไอจีเอ หรือ ความตกลงเอไอเอ แล้วแต่กรณี แต่ต้องนำมาใช้ทั้งฉบับ เป็นระยะเวลา 3 ปีหลังจากวันที่ความตกลงอาเซียนไอจีเอและเอไอเอถูกยกเลิกไป

ข้อ 48

การมีผลใช้บังคับ

1. ให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับหลังจากรัฐสมาชิกทั้งหมดได้แจ้ง หรือหากจำเป็น ยื่นสัตยาบันสารให้แก่เลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะต้องไม่ใช้เวลาเกินกว่า 180 วันหลังจากการลงนามความตกลงนี้
2. เลขาธิการอาเซียนจะต้องแจ้งรัฐสมาชิกทั้งหมดโดยพลันถึงการแจ้งหรือยื่นสัตยาบันสารที่อ้างถึงในวรรค 1

ข้อ 49

ผู้เก็บรักษา

ให้ความตกลงนี้เก็บรักษาไว้กับเลขาธิการอาเซียน ผู้ซึ่งจะต้องจัดทำสำเนาที่รับรองแล้วให้แก่รัฐสมาชิกแต่ละประเทศโดยพลัน

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตน ได้ลงนามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียนนี้

ทำขึ้น ณ (เมือง) (ประเทศ) เมื่อ (วัน) ของ (เดือน) ในปีค.ศ. สองพันแปด เป็นต้นฉบับฉบับเดียว เป็นภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลบรูไนดารุสซาลาม

(ชื่อ)

(ตำแหน่ง)

สำหรับรัฐบาลราชอาณาจักรกัมพูชา

(ชื่อ)

(ตำแหน่ง)

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

(ชื่อ)

(ตำแหน่ง)

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

(ชื่อ)

(ตำแหน่ง)

สำหรับรัฐบาลมาเลเซีย

(ชื่อ)

(ตำแหน่ง)

สำหรับรัฐบาลสหภาพพม่า

(ชื่อ)

(ตำแหน่ง)

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

(ชื่อ)

(ตำแหน่ง)

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐสิงคโปร์

(ชื่อ)

(ตำแหน่ง)

สำหรับรัฐบาลราชอาณาจักรไทย

(ชื่อ)

(ตำแหน่ง)

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

(ชื่อ)

(ตำแหน่ง)

ภาคผนวก 1

การให้ความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษร

เมื่อกฎหมายภายใน ข้อบังคับ และนโยบายแห่งชาติของรัฐสมาชิกกำหนดให้การลงทุนที่ครอบคลุมถึง ต้องได้รับความเห็นชอบที่เป็นการเฉพาะเป็นลายลักษณ์อักษร รัฐสมาชิกจะต้อง

(เอ) แจ้งรัฐสมาชิกอื่นทั้งหมด ผ่านทางสำนักเลขาธิการอาเซียนให้ทราบรายละเอียดในการติดต่อหน่วยงานของตน ที่มีอำนาจให้ความเห็นชอบดังกล่าว

(บี) ในกรณีที่คำขอไม่สมบูรณ์ ให้ระบุและแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้ยื่นคำขอถึงข้อมูลเพิ่มเติมทั้งหมดที่ต้องการ ภายใน 1 เดือน นับจากวันที่ได้รับคำขอดังกล่าว

(ซี) แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบเป็นลายลักษณ์อักษรว่า การลงทุนนั้นได้รับความเห็นชอบเป็นการเฉพาะหรือได้รับการปฏิเสธ ภายใน 4 เดือน นับจากวันที่หน่วยงานที่มีอำนาจได้รับคำขอที่สมบูรณ์ และ

(ดี) ในกรณีที่คำขอถูกปฏิเสธ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเหตุผลสำหรับการปฏิเสธดังกล่าว ผู้ยื่นคำขอจะต้องมีโอกาสนำคำขอใหม่ ตามแต่ดุลยพินิจของผู้ยื่นคำร้อง

ภาคผนวก 2

การเวนคืนและการชดเชย

1. การกระทำหนึ่งหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกันอย่างต่อเนื่องโดยรัฐสมาชิกไม่สามารถก่อให้เกิดการเวนคืนได้ เว้นแต่การกระทำนั้นจะกระทบต่อสิทธิในทรัพย์สินซึ่งจับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ หรือผลประโยชน์ในทรัพย์สินในการลงทุนที่ครอบคลุม
2. ข้อ 14(1) กล่าวถึงสถานการณ์สองแบบ
 - (เอ) สถานการณ์ที่หนึ่ง คือ เมื่อการลงทุนถูกทำให้เป็นของรัฐ หรือมิเช่นนั้นถูกเวนคืนทางตรงผ่านการโอนกรรมสิทธิ์อย่างเป็นทางการหรือการยึดทรัพย์โดยเปิดเผย และ
 - (บี) สถานการณ์ที่สอง คือ เมื่อการกระทำหนึ่งหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกันอย่างต่อเนื่องโดยรัฐสมาชิกมีผลเทียบเท่ากับการเวนคืนทางตรงที่ปราศจากการโอนกรรมสิทธิ์อย่างเป็นทางการหรือการยึดทรัพย์โดยเปิดเผย
3. การวินิจฉัยว่าการกระทำหนึ่งหรือการกระทำหลายครั้งอย่างต่อเนื่องโดยรัฐสมาชิก ในสถานการณ์ข้อเท็จจริงเฉพาะ ก่อให้เกิดการเวนคืนประเภทที่อ้างถึงในอนุวรรค 2(บี) หรือไม่ ต้องพิจารณาจากการสอบถามบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงเป็นรายกรณี โดยพิจารณาหลายปัจจัย รวมถึง :
 - (เอ) ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการกระทำของรัฐบาล ถึงแม้ข้อเท็จจริงว่าการกระทำหนึ่งหรือการกระทำหลายครั้งอย่างต่อเนื่องของรัฐสมาชิกมีผลกระทบในด้านลบต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจของการลงทุน ปัจจัยนี้เพียงอย่างเดียวไม่ถือได้ว่าการเวนคืนดังกล่าวเกิดขึ้น
 - (บี) การกระทำของรัฐบาลละเมิดข้อผูกพันที่เป็นลายลักษณ์อักษรของรัฐบาลที่ได้ให้ไว้ก่อนหน้าต่อผู้ลงทุนไม่ว่าจะโดยสัญญา ใบอนุญาต หรือเอกสารทางกฎหมายอื่น หรือไม่ และ
 - (ซี) ลักษณะของการกระทำของรัฐบาล รวมถึงวัตถุประสงค์ของการกระทำนั้น และการกระทำนั้นได้สัดส่วนกับความมุ่งประสงค์ทางสาธารณะที่อ้างถึงในข้อ 14(1) หรือไม่
4. มาตรการที่ไม่เลือกปฏิบัติของรัฐสมาชิกที่ถูกออกแบบและใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองสวัสดิการสาธารณะที่สอดคล้องกฎหมาย เช่น สาธารณสุข ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม ไม่ถือว่าเป็นการเวนคืนประเภทที่อ้างถึงในอนุวรรค 2(บี)

เขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area)¹

ภูมิหลัง

ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 5 เมื่อเดือนธันวาคม 2538 ที่กรุงเทพฯ ได้เห็นชอบให้จัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนเพื่อเสริมสร้างอาเซียนเป็นแหล่งลงทุนที่มีศักยภาพและดึงดูดนักลงทุนทั้งจากภายในและภายนอกภูมิภาค

ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (AEM) ครั้งที่ 30 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2541 ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ได้ลงนามในกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน (Framework Agreement on the ASEAN Investment Area) และได้มีการจัดตั้งคณะมนตรีเขตการลงทุนอาเซียน (AIA Council) มีหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินการตามความตกลง AIA

วัตถุประสงค์และสาระสำคัญของความตกลง AIA

ความตกลงนี้ครอบคลุมการลงทุนทางตรงทั้งหมดในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต เกษตร ประมง ป่าไม้และเหมืองแร่และภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับทั้ง 5 สาขาการผลิตดังกล่าว ยกเว้นการลงทุนด้านหลักทรัพย์และการลงทุนในด้านซึ่งครอบคลุมโดยความตกลงอาเซียนอื่นๆ เช่น ความตกลงด้านการบริการ

มีจุดประสงค์เพื่อจัดให้อาเซียนเป็นเขตการลงทุนที่มีศักยภาพ โปร่งใสและเสรี กล่าวคือ ให้ประเทศสมาชิกดำเนินการเปิดอุตสาหกรรมและให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติแก่นักลงทุนอาเซียนและนักลงทุนนอกอาเซียน โดยกำหนดเป้าหมายจะเปิดเสรีด้านการลงทุนแก่นักลงทุนอาเซียนภายในปี 2553 (ค.ศ. 2010) และนักลงทุนนอกอาเซียนภายในปี 2563 (ค.ศ. 2020)

อย่างไรก็ดี ต่อมาที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 6 เมื่อเดือนธันวาคม 2541 ได้ตกลงให้เร่งเวลาการเปิดเสรีด้านการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตแก่นักลงทุนอาเซียนจากปี 2553 เป็น 2546 (ค.ศ. 2003) ยกเว้นกัมพูชา ลาว และเวียตนามที่มีระยะเวลาที่ผ่อนปรนกว่า กล่าวคือ ในปี 2553 (ค.ศ. 2010)

ความตกลงฯ กำหนดให้ประเทศสมาชิกจัดทำรายการยกเว้นเป็นการชั่วคราว (Temporary Exclusion List-TEL) และ รายการอ่อนไหว (Sensitive List-SL) สำหรับประเภทอุตสาหกรรมและมาตรการเกี่ยวกับการลงทุนที่ยังไม่สามารถเปิดเสรีหรือให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติแก่นักลงทุนอาเซียนได้ทันทีเมื่อความตกลงมีผลบังคับใช้ โดยจะต้องมีการทบทวนรายการ TEL ทุก 2 ปีและจะต้องทยอยยกเลิกไปจนหมดภายในกำหนดเวลาการเปิดเสรีที่กล่าวถึงข้างต้น ส่วนรายการ SL จะต้องมีการทบทวนภายในวันที่ 1 มกราคม 2546 และหลังจากนั้นให้มีการ

¹ ที่มา: กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ เข้าถึงได้ที่ www.mfa.go.th/internet/document/631.doc

ทบทวนเป็นระยะๆ ตามแต่คณะมนตรีเขตการลงทุนอาเซียนจะกำหนด แต่ความตกลงฯ ไม่ได้กำหนดให้มีการยกเลิกรายการ SL

การดำเนินการเพื่อจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนประกอบด้วยโครงการความร่วมมือ 3 โครงการ คือ โครงการความร่วมมือและการอำนวยความสะดวก (Co-operation and Facilitation Programme) โครงการส่งเสริมและสร้างความเข้าใจ (Promotion and Awareness Programme) และการเปิดเสรี (Liberalisation Programme) โดยมีกรอบเวลาในการดำเนินงาน ดังนี้

สำหรับนักลงทุนในอาเซียนด้วยกัน มีการเร่งให้เปิดเสรีการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต จากปี 2553 เป็นปี 2546 ยกเว้น เวียดนาม ลาว และกัมพูชา จะพยายามเปิดเสรีด้านการลงทุนไม่ช้ากว่าปี 2553 ส่วนสาขาการผลิตที่เหลือ คือ เกษตร ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ และการบริการที่เกี่ยวข้อง จะมีกรอบเวลา ตามลำดับ โดยประเทศสมาชิกเดิม 6 ประเทศ (อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และบรูไน) จะเปิดเสรีด้านการลงทุนในปี 2553 เวียดนาม และกัมพูชาในปี 2556 ลาว และพม่าในปี 2558

ส่วนการลงทุนที่มาจากประเทศที่ไม่ใช่ในอาเซียนนั้น มีการเปิดเสรีการลงทุนเร็วกว่าที่ได้กำหนดไว้เดิมปี 2563 ตามความพร้อมของแต่ละประเทศสมาชิก และยืดระยะเวลาให้ประเทศสมาชิกสามารถจัดทำรายการที่ยังไม่พร้อมเปิดการลงทุน โดยจะมีกรอบเวลาตามลำดับ คือ ปี 2553 สำหรับบรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซียฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ปี 2558 สำหรับกัมพูชา ลาว เวียดนาม และปี 2563 สำหรับพม่า

จากความตกลง AIA ดังกล่าว ที่มีการกำหนดกรอบระยะเวลาที่สอดคล้องกับการลดภาษีให้ เป็น 0% ภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ AFTA ในปี 2553 จะส่งผลให้อาเซียนเป็นเขตการค้าและการลงทุนขนาดใหญ่ในภูมิภาคเอเชีย การเชื่อมโยงด้านการค้าและการลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้นจากความตกลง AIA จะทำให้อาเซียนเป็นแหล่งลงทุนที่สำคัญที่จะดึงดูดให้มีการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามา มากขึ้น

สถานะล่าสุด

1. รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้ลงนามในพิธีสารแก้ไขความตกลง AIA เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2544 มีสาระสำคัญ คือ ขยายขอบเขตความตกลงให้ครอบคลุมการบริการที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมการผลิต เกษตร ประมง ป่าไม้ และเหมืองแร่ และเร่งเวลาในการเปิดการลงทุนแก่นักลงทุนอาเซียนสำหรับอุตสาหกรรมการผลิต โดยการยกเลิกรายการ TEL จากปี 2553 เป็น 2546 สำหรับประเทศสมาชิกทุกประเทศ ยกเว้นกัมพูชา ลาว และเวียดนาม จะยกเลิกรายการ TEL ภายใน ปี 2553
2. ในปัจจุบัน ทุกประเทศอาเซียนได้ยื่นรายการยกเว้น TEL และ SL สำหรับกิจการในภาคอุตสาหกรรมการผลิต เกษตร ประมง ป่าไม้ และเหมืองแร่ ส่วนกิจการภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับทั้ง 5

สาขาการผลิตดังกล่าว ประเทศสมาชิกกำลังทยอยจัดทำรายการกิจการยกเว้นดังกล่าวอยู่ โดยจะขึ้นรายการทั้งหมดต่อที่ประชุม AIA Council ครั้งที่ 5 ที่กำหนดจะมีขึ้นในวันที่ 11 กันยายน 2545

3. ในด้านการเปิดการลงทุนแก่นักลงทุนนอกอาเซียน ที่ประชุม AIA Council ครั้งที่ 4 ที่กรุงฮานอย เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2544 เห็นควรให้ร่นเวลาในการเปิดการลงทุนแก่นักลงทุนทั่วไปให้เร็วขึ้นกว่าเดิมที่กำหนดไว้ในความตกลงเขตการลงทุนอาเซียนในปี 2563 (ค.ศ. 2020) เป็น 2 กรอบเวลา คือ ร่นเวลาเร็วขึ้น 10 ปี เป็นภายในปี 2553 (ค.ศ. 2010) สำหรับสมาชิกเดิม 6 ประเทศ และเร็วขึ้น 5 ปี สำหรับสมาชิกใหม่ 4 ประเทศ คือ ภายในปี 2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งในขั้นนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนกำลังหารือเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการเรื่องนี้ เนื่องจากประเทศสมาชิกบางประเทศไม่พร้อมเร่งเปิดการลงทุนให้กับนักลงทุนนอกอาเซียน

4. ในส่วนของการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการลงทุนในอาเซียน ได้มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ และกิจกรรม ดังต่อไปนี้

4.1 การจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์

- การจัดทำแผนปฏิบัติการของประเทศสมาชิก (Individual Action Plan) ในด้านการอำนวยความสะดวก ส่งเสริม และเปิดเสรีด้านการลงทุนภายใต้เขตการลงทุนอาเซียน
- การจัดทำเอกสารสถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ (FDI) ในกลุ่มประเทศอาเซียน ประจำปี (Statistics of Foreign Direct Investment in ASEAN)
- การจัดทำรายงาน ASEAN Investment Report ประจำปี
- การจัดทำฐานข้อมูลอุตสาหกรรมสนับสนุนของอาเซียน (ASEAN Supporting Industry Database-ASID) ไทยเป็นผู้ริเริ่มจัดทำขึ้นเมื่อปี 2539 ประกอบด้วยฐานข้อมูลรายบริษัทใน 4 กิจการสำคัญ คือ ยานยนต์ ปิโตรเคมี อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการหาผู้ผลิตและผู้ร่วมทุนกับบริษัทในอาเซียน ในปัจจุบันมีฐานข้อมูลทั้งสิ้นมากกว่า 30,000 บริษัท
- มีแผนงานที่จะจัดทำ ASEAN Investment Portal เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนแก่นักลงทุนทั่วไป และจะเชื่อมโยงกับ Website ของหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนและหน่วยราชการอื่นๆ ของอาเซียนทั้งหมด โดยจะเริ่มเปิดตัว Website ดังกล่าวในการประชุม AIA Council ครั้งที่ 5 ในปี 2545
- การจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทข้ามชาติของอาเซียน (ASEAN MNEs) ให้เสร็จก่อนการประชุม AIA Council ครั้งที่ 5 เพื่อพิจารณากำหนดแนวทางในการส่งเสริม ASEAN MNEs ต่อไป
- นอกจากนี้ ได้มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่การลงทุนในอาเซียนในด้านต่างๆ อาทิ
 - Compendium of Investment Policies and Measures in ASEAN Countries
 - Directory of ASEAN Technology Suppliers

- ASEAN Investment Area: Temporary Exclusion List and Sensitive List for the Manufacturing Sector
- AIA Series: Temporary Exclusion List and Sensitive List for the Manufacturing, Agriculture, Fishery, Forestry and Mining Sector
- Handbook on Investment Agreements in ASEAN
- Investing in ASEAN: A Guide for Foreign Investors
- ASEAN Investment Map
- ASEAN Investment Brochure
- Facts and Figures: Cost of Investing and Doing Business in ASEAN
- ASEAN Investment Area Facilitation Series, No. 1: Industrial Estates, Free Trade Zones, Export Process Zones, Bonded Warehouses, Science and Technology Parks in ASEAN

4.2 กิจกรรมส่งเสริมการลงทุน

- อาเซียนได้จัดกิจกรรมส่งเสริมการลงทุนที่ญี่ปุ่น (กรุงโตเกียว) สหรัฐฯ (New York, Minneapolis, Silicon Valley) และยุโรป (กรุงลอนดอน กรุงปารีส และนครมิวนิค) เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ และพฤษภาคม 2543 ตามลำดับ ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สนใจร่วมการสัมมนาส่งเสริมการลงทุนดังกล่าวอย่างมาก และหลังจากนั้น ได้มีการจัดการสัมมนาส่งเสริมการลงทุนของอาเซียนที่กรุงโตเกียวอีกในวันที่ 24-25 ตุลาคม 2543 โดยการสนับสนุนของ ASEAN Promotion Centre (APC) ซึ่งตั้งอยู่ที่กรุงโตเกียว
 - การจัดกิจกรรมพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ประกอบด้วยการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับสู่ทางการลงทุนในประเทศ CLMV และการจัดการอบรมแก่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการลงทุนของทุกประเทศสมาชิกอาเซียน
 - ได้มีการจัดทำข้อริเริ่มในการส่งเสริมการลงทุนในอาเซียน (ASEAN Investment Initiative) ประกอบด้วยกิจกรรมด้านการอำนวยความสะดวกแก่การลงทุน การส่งเสริมการลงทุน และการเปิดเสรีด้านการลงทุน เป็นโครงการ 2 ปี (ค.ศ. 2002-2003) โดยที่ประชุม Coordinating Committee on Investment เมื่อเดือนมิถุนายน 2545 ได้ให้ความเห็นชอบต่อข้อเสนอกิจกรรมภายใต้กรอบข้อริเริ่มดังกล่าว ประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ อาทิ
 - ในปี 2545 การจัดทำ ASEAN Investment Portal การจัดกิจกรรมส่งเสริมการลงทุนในงาน ASEAN Trade Fair ที่กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 14-20 ตุลาคม 2545 การจัดการหารือร่วมระหว่าง AEM/AIA Council/AFTA Council กับภาคเอกชนจากสหรัฐ ญี่ปุ่นและอาเซียน การริเริ่มโครงการ ASEAN Investment Networking Programme (สร้าง เครือข่ายเชื่อมโยงระหว่าง CCI กับภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศเพื่อเผยแพร่โอกาสด้านการลงทุนในอาเซียน)

- ในปี 2546 การจัดงาน ASEAN Investment Fair การจัดคณะส่งเสริมการลงทุนอาเซียนไปเยือนประเทศเป้าหมายและการจัดคณะส่งเสริมการลงทุนจากประเทศเป้าหมายมาเยือนอาเซียน การลงนามในพิธีสารแก้ไขความตกลง AIA สำหรับการเปิดการลงทุนกับนักลงทุนนอกอาเซียน นอกจากนี้ ในแต่ละปี กำหนดให้จัดการสัมมนาเพื่อเผยแพร่โอกาสการลงทุนในอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ จัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่การลงทุน และจัดการหารือกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ ของอาเซียนเกี่ยวกับการลงทุน

ผลประโยชน์ที่ไทยจะได้รับจากการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน

- กรอบความตกลง AIA กำหนดเป้าหมายจะเปิดเสรีด้านการลงทุนแก่นักลงทุนอาเซียน ภายในปี 2553 (ค.ศ. 2010) และนักลงทุนนอกอาเซียนภายในปี 2563 (ค.ศ. 2020) ซึ่ง มีกรอบเวลาที่สอดคล้องกับการลดภาษีเหลือ 0% ภายใต้ AFTA ภายในปี 2553 จะมีผลให้ อาเซียนเป็นเขตการค้าและการลงทุนขนาดใหญ่ในภูมิภาคเอเชีย มีประชากร 500 ล้านคน ซึ่งมีอำนาจในการซื้อ ค่อนข้างสูง กอปรกับการเชื่อมโยงด้านการค้าและการลงทุนที่จะเพิ่มสูงขึ้น จะทำให้อาเซียนเป็นแหล่งลงทุนที่สำคัญที่คาดว่าจะดึงดูดให้มีการลงทุนจากต่างชาติเข้ามามากขึ้น

- อาเซียนกำลังหารือเรื่องการเร่งเวลาในการเปิดเสรีด้านการลงทุนให้กับนักลงทุนนอกอาเซียนให้เร็วขึ้นกว่าปี 2563 เพื่อดึงดูด FDI มายังอาเซียน ซึ่งในขณะนี้ได้กำหนดกรอบเวลาเร็วขึ้น 10 ปี เป็นภายในปี 2553 (ค.ศ. 2010) สำหรับสมาชิกเดิม 6 ประเทศ และเร็วขึ้น 5 ปี สำหรับสมาชิกใหม่ 4 ประเทศ คือ ภายในปี 2558 (ค.ศ. 2015) ดังนั้น คาดว่าการดำเนินการ ดังกล่าวจะส่งผลให้ตลาดอาเซียนเป็นที่สนใจสำหรับนักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนมากขึ้น

- ในขณะเดียวกัน ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมภายใต้กรอบ AICO ซึ่งเป็นลักษณะของการเชื่อมโยงการผลิตและการแลกเปลี่ยนการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ประเทศสมาชิกมีความชำนาญและความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ โดยได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีในอัตราเดียวกับ AFTA ได้ช่วยทำให้อาเซียนเป็นแหล่งลงทุนด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ที่สำคัญในภูมิภาค ดังนั้น ไทยได้ประโยชน์จาก โครงการ AICO ในลักษณะที่ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนจากการจัดตั้ง AFTA และ AIA

- ในปัจจุบัน ไทยยังได้รับประโยชน์จาก AIA จากที่ได้มีการจัดทำฐานข้อมูลต่างๆ ที่จะช่วยในการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนระหว่างกันและการลงทุนจากต่างประเทศ อาทิ ข้อมูลด้านกฎระเบียบด้านการลงทุนในประเทศสมาชิกอาเซียน ฐานข้อมูลด้านอุตสาหกรรมสนับสนุนในอาเซียน เอกสารโอกาสและช่องทาง รวมทั้งค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการลงทุนในอาเซียน และกำลังจะมีการจัดทำ ASEAN Investment Portal เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและอำนวยความสะดวก

ด้านการลงทุนแก่นักลงทุนทั่วไป ซึ่งจะเชื่อมโยงกับ Website ของหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนและหน่วยราชการอื่นๆ ของอาเซียนทั้งหมด โดยจะเริ่มเปิดตัว Website ดังกล่าวในการประชุม AIA Council ครั้งที่ 5 ในปี 2545

- นอกจากนี้ อาเซียนได้เคยร่วมมือกันในการจัด Joint Investment Mission ไปเผยแพร่โอกาสและช่องทางในการลงทุนในอาเซียน ที่สหรัฐฯ ยุโรป (อังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน) และญี่ปุ่น และมีแผนการจะจัดกิจกรรมดังกล่าวร่วมกันในอนาคต การร่วมกันประชาสัมพันธ์นี้ นับว่าจะเป็นประโยชน์ในการเผยแพร่โอกาสในการลงทุนของทั้งภูมิภาค ซึ่งจะทำให้เป็นที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุนต่างชาติได้มากขึ้น

ตารางเวลาดำเนินการด้านการลงทุนเพื่อไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน¹

แผนยุทธศาสตร์	ลำดับการดำเนินการ			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
1. การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีทางการลงทุน (Free Flows of Investment)				
<ul style="list-style-type: none"> ■ ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน (AIA) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ ทาร์ริฟ, เจริญ และจัดทำร่างความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบ (Comprehensive Investment Agreement: ACIA) 			
	<ul style="list-style-type: none"> ■ จัดทำความตกลง AIA ให้แล้วเสร็จ เพื่อยื่นต่อที่ประชุมคณะกรรมการเขตการลงทุนอาเซียน (AIA Council) ครั้งที่ 11/12 			

¹ Strategic Schedule for ASEAN Economic Community. เข้าถึงได้ที่ [http://newsser.fda.moph.go.th/IAHCP/001/files/\(T\)AEM39-18%20Strategic%20Schedule%20ofAECas%20of24Aug07\(endorsed%20by39th%20AEM\).doc](http://newsser.fda.moph.go.th/IAHCP/001/files/(T)AEM39-18%20Strategic%20Schedule%20ofAECas%20of24Aug07(endorsed%20by39th%20AEM).doc)

แนวยุทธศาสตร์	ลำดับการดำเนินการ			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
<ul style="list-style-type: none"> ■ การเปิดเสรีการลงทุน 	<ul style="list-style-type: none"> ■ เริ่มทยอย ลด/ยกเลิก ข้อจำกัด และอุปสรรคด้านการลงทุน ในระยะที่ 1 (ภายในปี 2008) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ ลด/ยกเลิกข้อจำกัดและอุปสรรคด้านการลงทุนในระยะที่ 1 ให้แล้วเสร็จ (สำหรับสมาชิกอาเซียน 8 ประเทศ ภายในปี 2010 และสำหรับอาเซียน 2 – ลาว และพม่า ภายในปี 2011) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ ลด/ยกเลิกข้อจำกัดและอุปสรรคด้านการลงทุนในระยะที่ 2 ให้แล้วเสร็จ (สำหรับสมาชิกอาเซียน 8 ประเทศ ภายในปี 2012 และสำหรับอาเซียน 2 – ลาวและพม่า ภายในปี 2013) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ ลด/ยกเลิกข้อจำกัดและอุปสรรคด้านการลงทุนในระยะสุดท้ายให้แล้วเสร็จ (สำหรับสมาชิกอาเซียน 8 ประเทศ ภายในปี 2014 และสำหรับอาเซียน 2 – ลาวและพม่า ภายในปี 2015)
				<ul style="list-style-type: none"> ■ มีนโยบายการลงทุน (investment regime) ที่เสรีและเปิดกว้าง โดยมีข้อจำกัดการลงทุนให้น้อยที่สุด (ภายในปี 2015)
				<ul style="list-style-type: none"> ■ บรรลุความสอดคล้องของมาตรการการลงทุนเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายการลงทุน

แผนยุทธศาสตร์	ลำดับการดำเนินงาน			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
		<ul style="list-style-type: none"> เริ่มทยอย ลด/ยกเลิก ข้อจำกัดและอุปสรรคด้านการลงทุนในระยะที่ 2 (สำหรับสมาชิกอาเซียน 8 ประเทศ ภายในปี 2010 และสำหรับอาเซียน 2 – ลาวและพม่า ภายในปี 2011) 	<ul style="list-style-type: none"> เริ่มทยอย ลด/ยกเลิก ข้อจำกัดและอุปสรรคด้านการลงทุนในระยะสุดท้าย (สำหรับสมาชิกอาเซียน 8 ประเทศ ภายในปี 2012 และสำหรับอาเซียน 2 – ลาวและพม่า ภายในปี 2013) 	
<ul style="list-style-type: none"> การอำนวยความสะดวกทางการลงทุน (Facilitation) 	<ul style="list-style-type: none"> ระบุวิธีปฏิบัติที่ดีระหว่างประเทศ (International Best practices) ในเรื่องมาตรการการลงทุนที่อาเซียนสามารถนำมาใช้ได้ ทบทวนและเสนอแนะวิธีปฏิบัติที่ดีระหว่างประเทศ ซึ่งอาเซียนสามารถนำมาปฏิบัติได้ ตีพิมพ์และเผยแพร่เอกสาร 	<ul style="list-style-type: none"> เริ่มนำ International best practices ในเรื่องมาตรการการลงทุนมาปรับใช้ ตีพิมพ์และเผยแพร่เอกสารการลงทุนของอาเซียน: <ul style="list-style-type: none"> -รายงานการลงทุนของอาเซียน (ASEAN Investment Report (AIR); -สถิติการลงทุนจากต่างชาติ (FDI) ใน 	<ul style="list-style-type: none"> ทบทวนและประเมินผลกระทบและประสิทธิผลของ วิธีปฏิบัติที่ดีระหว่างประเทศเรื่องมาตรการการลงทุนที่นำมาใช้ นำวิธีปฏิบัติที่ดีระหว่างประเทศเรื่องมาตรการการลงทุนมาใช้อย่างต่อเนื่อง ตีพิมพ์และเผยแพร่เอกสารการลงทุนของอาเซียน: <ul style="list-style-type: none"> -รายงานการลงทุนของ 	<ul style="list-style-type: none"> ทบทวนและประเมินผลกระทบและประสิทธิผลของ มาตรการการลงทุนที่นำมาใช้ บรรลุการทำให้มาตรการการลงทุนที่เลือกไว้มีความสอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกัน ตีพิมพ์และเผยแพร่เอกสารการลงทุนของอาเซียน: <ul style="list-style-type: none"> -รายงานการลงทุนของ

แนวยุทธศาสตร์	ลำดับการดำเนินงาน			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
	<p>การลงทุนของอาเซียน:</p> <ul style="list-style-type: none"> -รายงานการลงทุนของอาเซียน -สถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ (FDI) ในอาเซียน -บทสรุปในเรื่องมาตรการและนโยบายการลงทุนในอาเซียนให้ทันสมัย -ปรับปรุงเอกสารเผยแพร่ด้านการลงทุนและ; -ปรับปรุงเอกสารด้านการจัดจ้างผลิตโดยผู้ผลิตภายนอกองค์กร/โอกาสในอาเซียน 	<p>อาเซียน</p> <ul style="list-style-type: none"> -นักลงทุนต่างชาติที่อยู่ในอาเซียน; -ดัชนีธุรกิจในเรื่องโลจิสติกส์ในอาเซียน -การพัฒนาและการส่งเสริมเขตเติบโตทางเศรษฐกิจใหม่ (New Growth Areas) ซึ่งรวมถึงอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> -รายงานการลงทุนของอาเซียน -สถิติการลงทุนจากต่างชาติ (FDI) ในอาเซียน; -ข้อมูลและตัวเลขการทำธุรกิจในอาเซียน(ฉบับปรับปรุง) 	<p>อาเซียน (ASEAN Investment Report :AIR;</p> <ul style="list-style-type: none"> -สถิติการลงทุนจากต่างชาติ (FDI) ในอาเซียน; -ดัชนีธุรกิจในเรื่องอิเล็กทรอนิกส์ -ดัชนีธุรกิจในเรื่องผู้ผลิตชิ้นส่วน
	<ul style="list-style-type: none"> ■ ส่งเสริมโอกาสการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มประเทศกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม (CLMV) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ เชื่อมโยงเว็บไซต์เรื่องการลงทุนของอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา 	<ul style="list-style-type: none"> ■ จัดทำวิดีโอส่งเสริมการลงทุนเพื่อสร้างภาพลักษณ์/ชื่อของอาเซียน 	<ul style="list-style-type: none"> ■ ดำเนินการให้การศึกษาเกี่ยวกับภาคธุรกิจเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการลงทุนในอาเซียน
	<ul style="list-style-type: none"> ■ จัดทำฐานข้อมูลการลงทุนจากต่างชาติ (FDI) ที่ 	<ul style="list-style-type: none"> ■ ดำเนินการให้การศึกษาเกี่ยวกับภาคธุรกิจเพื่อเป็นการ 	<ul style="list-style-type: none"> ■ ดำเนินการให้การศึกษาเกี่ยวกับภาคธุรกิจเพื่อเป็นการ 	

แนวมุทธศาสตร์	ลำดับการดำเนินการ			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
	ครอบคลุมทั้งภาคสินค้าและบริการให้แล้วเสร็จ	อำนวยความสะดวกในการลงทุนในอาเซียน	อำนวยความสะดวกในการลงทุนในอาเซียน	
	<ul style="list-style-type: none"> เสริมสร้างเครือข่ายของหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของอาเซียน 	<ul style="list-style-type: none"> จัดให้มีการหารือกันในประเด็นหลักในเรื่อง FDI 		
	<ul style="list-style-type: none"> ดำเนินการให้การปรึกษากับภาคธุรกิจเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการลงทุนในอาเซียน 			
	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำฐานข้อมูลกลุ่มอุตสาหกรรม (Industrial Cluster) 			
<ul style="list-style-type: none"> การส่งเสริมการลงทุน 	<ul style="list-style-type: none"> จัดให้มีคณะส่งเสริมการลงทุน เพื่อเผยแพร่โอกาสและช่องทางในการลงทุนในอาเซียน โดยจัดในอาเซียน (inbound) และนอกอาเซียน (outbound) อย่างละ 2 ครั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> จัดคณะผู้แทนการลงทุนในอาเซียน (inbound) และนอกอาเซียน (outbound) อย่างละ 2 ครั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> จัดคณะผู้แทนการลงทุนในอาเซียน (inbound) และนอกอาเซียน (outbound) อย่างละ 2 ครั้ง ทุกปี 	<ul style="list-style-type: none"> จัดคณะผู้แทนการลงทุนในอาเซียน (inbound) และนอกอาเซียน (outbound) อย่างละ 2 ครั้ง

แนวยุทธศาสตร์	ลำดับการดำเนินการ			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
	<ul style="list-style-type: none"> จัดการสัมมนาการลงทุนอาเซียนเรื่องโอกาสในการลงทุนในกลุ่มประเทศ CLMV อย่างต่อเนื่องโดยให้สมาชิกอาเซียน เดิม 6 ประเทศเป็นเจ้าภาพจัดการสัมมนา 	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องในภูมิภาค (Regional clusters) และเครือข่ายการผลิตผ่านโครงการความร่วมมือทางอุตสาหกรรมอาเซียน (ASEAN industrial cooperation initiatives) 	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องในภูมิภาค (Regional clusters) และเครือข่ายการผลิตผ่านโครงการความร่วมมือทางอุตสาหกรรมอาเซียน (ASEAN industrial cooperation initiatives) 	
<ul style="list-style-type: none"> การให้ความคุ้มครองการลงทุน (Protection) 		<ul style="list-style-type: none"> จัดสัมมนาเรื่องการปกป้องการลงทุนและการยุติข้อพิพาทเรื่องการลงทุน 	<ul style="list-style-type: none"> จัดสัมมนาเรื่องการปกป้องการลงทุนและการยุติข้อพิพาทเรื่องการลงทุน 	
2. การเคลื่อนย้ายอย่างเสรียิ่งขึ้นของเงินทุน (Freer Flows of Capital)				
<ul style="list-style-type: none"> เสริมสร้างความแข็งแกร่งในการพัฒนาและรวมตัวของตลาดทุนอาเซียน 				<ul style="list-style-type: none"> บรรลุความสอดคล้องในมาตรฐานของตลาดทุนอาเซียนที่มากขึ้นในด้านการออกกฎเกณฑ์สำหรับตราสารหนี้

แนวยุทธศาสตร์	ลำดับการดำเนินงาน			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
				(debt securities), ข้อกำหนดเรื่องการเปิดเผยข้อมูล (disclosure requirements) และหลักเกณฑ์ในการกระจายตราสารหนี้ (distribution rules)
	→			<ul style="list-style-type: none"> ■ อำนาจความสะดวกในการจัดทำความตกลง/ข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) สำหรับการยอมรับในคุณสมบัติและการศึกษา รวมทั้งประสบการณ์ในการทำงานของผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน (market professionals) ในแต่ละประเทศให้สามารถขายหรือแนะนำบริการทางการเงินระหว่างประเทศได้
	→			<ul style="list-style-type: none"> ■ ให้มีความยืดหยุ่นในการใช้ภาษาถ้อยคำและข้อกำหนดที่ใช้บังคับ (governing law

แนวยุทธศาสตร์	ลำดับการดำเนินการ			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
				requirements) ในเรื่องการออกหลักทรัพย์ (securities issuance)
	—————→			<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงโครงสร้างภาษีหัก ณ ที่จ่าย (withholding tax structure) เพื่อส่งเสริมการขยายฐานนักลงทุนในการออกตราสารหนี้ในอาเซียน (หากทำได้)
<ul style="list-style-type: none"> ให้มีการเคลื่อนย้ายทุนเพิ่มมากขึ้น 				
<p>การเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายทุนให้เป็นไปตามหลักการดังต่อไปนี้:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้เปิดเสรีเคลื่อนย้ายเงินทุน (Capital account) อย่างเป็นขั้นเป็นตอน โดยให้สอดคล้องกับวาระแห่งชาติ (national agenda) และความพร้อมทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก 2. ให้มีการใช้มาตรการปกป้องเพื่อป้องกันปัญหาความไม่เสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomic instability) และความเสี่ยงโดยรวม (Systemic risk) ที่อาจเกิดขึ้นจากกระบวนการเปิดเสรี โดยรวมถึงสิทธิในการใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ 3. ประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศจะต้องได้รับประโยชน์จากการเปิดเสรี 				
<ul style="list-style-type: none"> การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ (Foreign Direct Investment: FDI) 	<ul style="list-style-type: none"> ประเมินและระบุกฎเกณฑ์การเปิดเสรีเพื่อให้การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติมีความ 	<ul style="list-style-type: none"> เปิดเสรีอย่างเป็นลำดับขั้นของกฎเกณฑ์การลงทุนที่ได้มีการระบุไว้ล่วงหน้า 	—————→	

หมวดหมู่มาตรฐาน	ลำดับการดำเนินงาน			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
	<p>เสรีมากยิ่งขึ้น โดยรวมถึง:</p> <ul style="list-style-type: none"> - การลงทุนไปยังต่างประเทศ (Direct outward investment) - การลงทุนเข้ามาจากต่างประเทศ (Direct inward investment) - การเลิกลงทุน (Liquidation of direct investment) 	<p>(pre identified list of rules) เพื่อให้เกิดเสรีการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติมากยิ่งขึ้น (หากเหมาะสมและทำได้)</p>		
<ul style="list-style-type: none"> ■ การลงทุนในหลักทรัพย์ (Portfolio Investment) 	<p><u>2009-2010:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ■ ประเมินและระบุกฎเกณฑ์การเปิดเสรีเพื่อให้การลงทุนในหลักทรัพย์มีความเสรีมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน (debt securities and equity) ซึ่งรวมถึง: <ul style="list-style-type: none"> - การซื้อตราสารหนี้และตราสารทุนภายในประเทศโดยผู้ 			

หมวดหมู่ศาสตร์	ลำดับการดำเนินการ			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
	<p>ที่มีถิ่นฐานนอกประเทศ (non-residents)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกตราสารหนี้และตราสารทุนในประเทศโดย non-residents - การส่งรายได้ที่มาจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลับประเทศ (repatriation of proceeds) - การออก และ/หรือขายตราสารหนี้และตราสารทุนในต่างประเทศโดยผู้มีถิ่นฐานในประเทศ - การซื้อตราสารหนี้และตราสารทุนในต่างประเทศโดยผู้มีถิ่นฐานในประเทศ (residents) 			
		←	<p>2011-2013:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ เปิดเสรีอย่างเป็นลำดับขั้น 	

แนวยุทธศาสตร์	ลำดับการดำเนินการ			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
			ของกฎเกณฑ์การลงทุน เพื่อให้การลงทุนใน หลักทรัพย์มีความเสริมาก ยิ่งขึ้น (หากเหมาะสมและ ทำได้)	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ การเคลื่อนย้ายทุนประเภทอื่น (Other Types of Flows) 		<p><u>2011-2012</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ประเมินกฎเกณฑ์การเปิด เสรีสำหรับหลักทรัพย์ ประเภทอื่น โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง การกู้ยืม/การให้ กู้ยืมระยะยาว (long-term foreign borrowing and lending) 	→	
			<ul style="list-style-type: none"> ▪ เปิดเสรีอย่างเป็นลำดับขั้น ของกฎเกณฑ์การลงทุน สำหรับการลงทุนใน ประเภทอื่นๆ โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง การกู้ยืม/การให้ 	

หมวดยุทธศาสตร์	ลำดับการดำเนินการ			
	ปี ค.ศ. 2008-2009	ปี ค.ศ. 2010-2011	ปี ค.ศ. 2012-2013	ปี ค.ศ. 2014-2015
			กู้ยืมระยะยาว (หากเหมาะสมและทำได้)	
				<ul style="list-style-type: none"> ■ เปิดเสรีอย่างต่อเนื่อง (หากเหมาะสมและทำได้) ในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับ: <ul style="list-style-type: none"> - การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ - การลงทุนในหลักทรัพย์ - การเคลื่อนย้ายทุนประเภทอื่น ■ สนับสนุน FDI และส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุน (Capital market)
<ul style="list-style-type: none"> ■ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าขายสินค้าบริการ (Current Account Transactions) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ พัฒนาตลาดการเงิน (financial market) เพื่อจัดการใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนสองอัตรา (dual exchange rate) (หากทำได้) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ พัฒนาตลาดการเงินให้มากขึ้นเพื่อจัดการใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนสองอัตรา (dual exchange rate) (หากทำได้) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ ยกเลิก และ/หรือ ผ่อนปรนข้อกำหนดในเรื่องการโอนเงินกลับประเทศ (repatriation/ surrender requirement) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ เปิดเสรีอย่างต่อเนื่องในรายการอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่เกี่ยวกับการค้าขายสินค้าบริการ (current account transactions)

อาเซียน : ความร่วมมือส่งเสริมการลงทุน¹

บุษราคัม ศรีรัตนา

สิริพร นาคเชื้อ

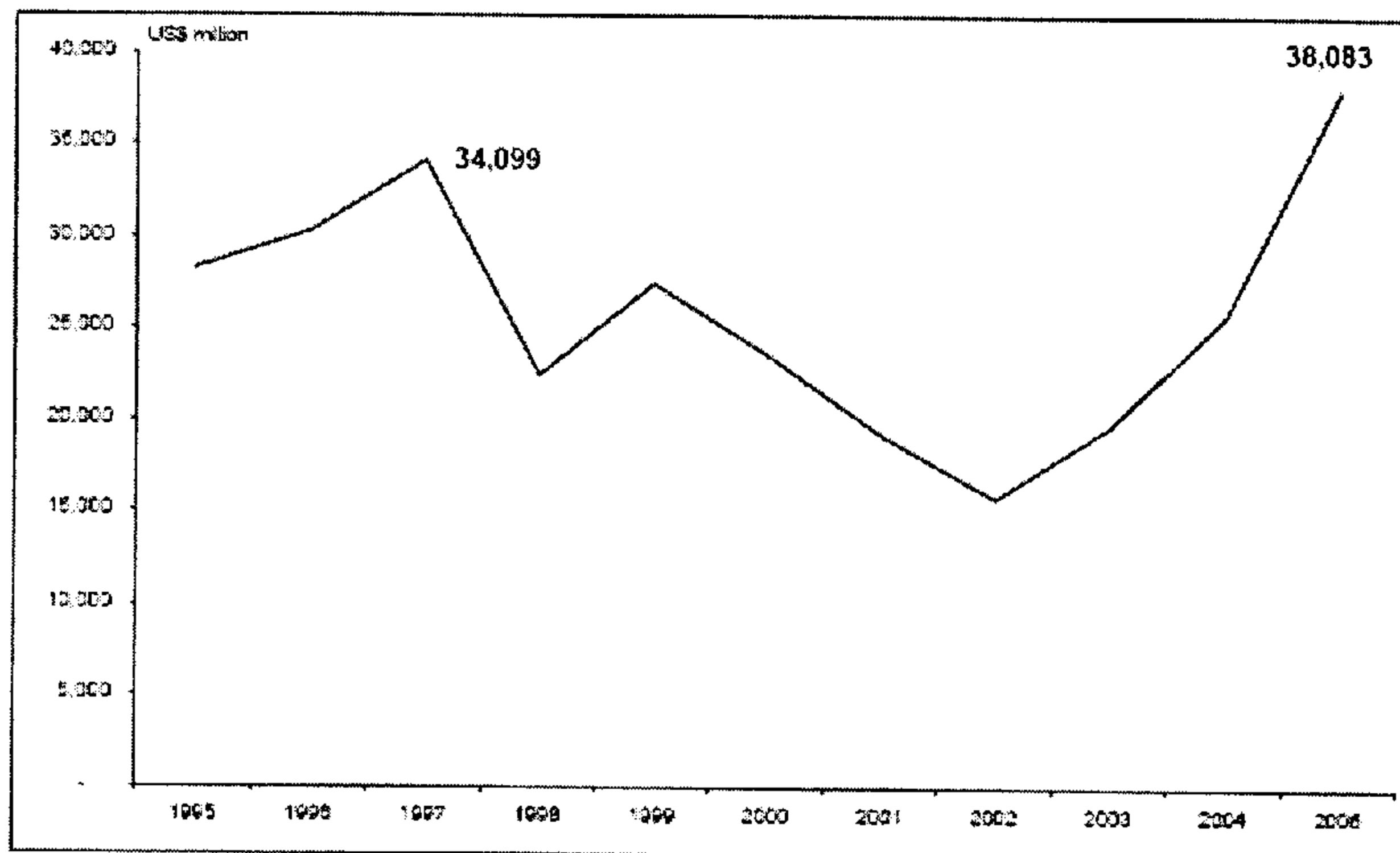
ปานหทัย ฉันทชูพงษ์

เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2549 คณะกรรมการเขตการลงทุนอาเซียน (AIA Council) ซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรีอาเซียนที่รับผิดชอบดูแลด้านการลงทุนได้มาร่วมประชุมกันเป็นครั้งที่ 9 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เพื่อติดตามผลการดำเนินการตามกรอบความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area) ซึ่งฝ่ายไทย นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นหัวหน้าคณะ

FDI ในอาเซียนเพิ่มกว่าช่วงวิกฤติ

การลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) ในอาเซียนโดยรวมถึงสิ้นปี 2548 มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นถึง 38 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือเพิ่มจากปีที่แล้วคิดเป็นร้อยละ 48 แสดงให้เห็นว่า อาเซียนเป็นแหล่งลงทุนที่น่าสนใจ ซึ่งมีการลงทุนเพิ่มขึ้นสูงกว่าในปี 2540 ในช่วงที่เกิดวิกฤติทางการเงินในอาเซียน

การลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในอาเซียน (ปี 2538 – 2548)

ที่มา: สำนักเลขาธิการอาเซียน, ฐานข้อมูลการลงทุนจากต่างประเทศ 2549, จากคุณการชำระเงิน

จากข้อมูล FDI เบื้องต้นในไตรมาสแรกของปี 2549 อาเซียนมีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ

¹ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

สืบค้นได้ที่ http://www.boi.go.th/thai/download/publication_boi_today/98/boitoday_sep_18_06.pdf

ละ 90 จาก 7.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เป็น 14 พันล้านเหรียญสหรัฐ ทำให้คาดการณ์ในทางบวกได้ว่าอาเซียนยังสามารถรักษาการเติบโตของ FDI เช่นนี้ได้

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอาเซียนปี 2548

แหล่งรองรับการลงทุน	มูลค่า (เหรียญสหรัฐ)	สาขาการลงทุน 3 อันดับแรก
สิงคโปร์	20 พันล้าน	ธุรกิจทางการเงินและการบริการที่เกี่ยวข้อง (รวมการประกันภัย) การค้า และการบริการ
อินโดนีเซีย	6 พันล้าน	เหมืองแร่และเหมืองหิน อุตสาหกรรมการผลิต และ ธุรกิจทางการเงินและการบริการที่เกี่ยวข้อง
ไทย	4 พันล้าน	ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจทางการเงินและการบริการที่เกี่ยวข้อง (รวมประกันภัย) และ อุตสาหกรรมการผลิต
มาเลเซีย	3.9 พันล้าน	อุตสาหกรรมการผลิต เหมืองแร่และเหมืองหิน และ ธุรกิจทางการเงินและการบริการที่เกี่ยวข้อง (รวมประกันภัย)
เวียดนาม	2 พันล้าน	อุตสาหกรรมการผลิต การบริการ และเหมืองแร่และเหมืองหิน
ฟิลิปปินส์	1.1 พันล้าน	อุตสาหกรรมการผลิต ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และ ธุรกิจทางการเงิน
		และการบริการที่เกี่ยวข้อง (รวมประกันภัย)
กัมพูชา	381 ล้าน	อุตสาหกรรมการผลิต ธุรกิจทางการเงินและการบริการที่เกี่ยวข้อง และการบริการ
บรูไน	289 ล้าน	เหมืองแร่และเหมืองหิน อุตสาหกรรมการผลิต และการค้า
พม่า	72 ล้าน	เหมืองแร่และเหมืองหิน และอุตสาหกรรมการผลิต
ลาว	28 ล้าน	อุตสาหกรรมการผลิต การเกษตร ประมง ป่าไม้ และเหมืองแร่และเหมืองหิน

ที่มา: สำนักเลขาธิการอาเซียน, ฐานข้อมูลการลงทุนจากต่างประเทศ 2549

แหล่งลงทุนรายสำคัญ

นักลงทุนรายสำคัญที่เข้ามาลงทุนในอาเซียนในปี 2548 ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น ฝรั่งเศสและฟินแลนด์ ซึ่งมีมูลค่าโดยรวมร้อยละ 48 ของมูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมดในอาเซียน หากจัดเป็นการลงทุนรายสาขาแล้ว ธุรกิจทางการเงินและการบริการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประกันภัย การผลิต การค้าและการบริการมีมูลค่าการลงทุนสูงสุด

คือร้อยละ 79 ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมดในปี 2548 สังเกตได้ว่าการเพิ่มขึ้นของ FDI ในสาขา
เหมืองแร่และเหมืองหินเพิ่มขึ้นจาก 388 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็น 3.2 พันล้านเหรียญสหรัฐ และสาขาการ
บริการเพิ่มขึ้นจาก 1.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ เป็น 5.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ

แหล่งที่มาของการลงทุนในอาเซียนปี 2548

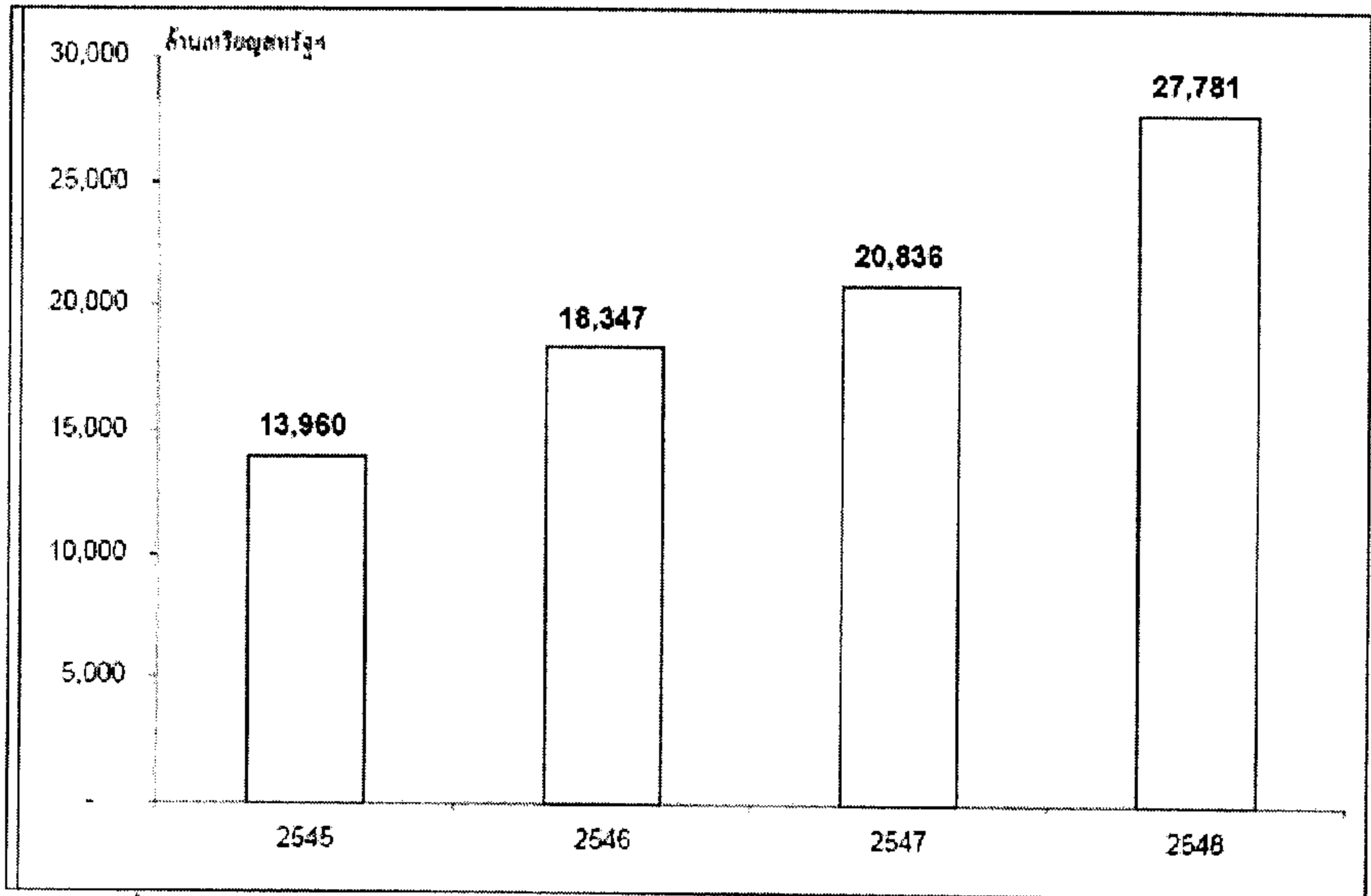
ประเทศ คู่เจรจา	มูลค่า (เหรียญสหรัฐ)	สาขาการลงทุน 3 อันดับแรก
สหรัฐอเมริกา	8.7 พันล้าน	การค้า อุตสาหกรรมการผลิต และเหมืองแร่และเหมืองหิน
สหภาพยุโรป (25)	7.1 พันล้าน	การบริการ อุตสาหกรรมการผลิต และ ธุรกิจการเงินและการ บริการที่เกี่ยวข้อง (รวมประกันภัย)
ญี่ปุ่น	3.2 พันล้าน	การบริการ การค้า และเหมืองแร่และเหมืองหิน
เกาหลี	628 ล้าน	อุตสาหกรรมการผลิต ธุรกิจการเงินและการบริการที่เกี่ยวข้อง (รวมประกันภัย) และการก่อสร้าง
จีน	570 ล้าน	เหมืองแร่และเหมืองหิน ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และ อุตสาหกรรม การผลิต
นิวซีแลนด์	470 ล้าน	ธุรกิจการเงินและการบริการที่เกี่ยวข้อง (รวมประกันภัย) ธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ และ อุตสาหกรรมการผลิต
ออสเตรเลีย	327 ล้าน	ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจการเงินและการบริการที่เกี่ยวข้อง (รวมประกันภัย) และการบริการ
อินเดีย	306 ล้าน	อุตสาหกรรมการผลิต การบริการ และ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

ที่มา: สำนักเลขาธิการอาเซียน, ฐานข้อมูลการลงทุนจากต่างประเทศ 2549

ลงทุนในภาคการผลิตเพิ่มขึ้น

สำหรับสถิติการลงทุนในโครงการที่ได้รับอนุมัติจากหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนปรากฏ
ว่าภาคการผลิตมีการลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 33 ด้วยมูลค่า 27.8 พันล้าน
เหรียญสหรัฐ จาก 20.8 พันล้านเหรียญสหรัฐในปี 2548 โดยสาขาในภาคการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด
5 อันดับแรกคือ ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการกลั่น ปิโตรเลียม วิทยุ โทรทัศน์และอุปกรณ์สื่อสาร
ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์อาหาร และเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

การลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในอาเซียน (ภาคการผลิต) ปี 2545 - 2548

ที่มา: สำนักเลขาธิการอาเซียน, ฐานข้อมูลการลงทุนจากต่างประเทศปี 2549, ชั้นอนุมติโครงการ

อาเซียนเพิ่มการเปิดเสรี

คณะกรรมการเขตการลงทุนอาเซียนได้ให้ความเห็นชอบรายการสงวนชั่วคราว (Temporary Exclusion List- TEL) และรายการอ่อนไหว (Sensitive List- SL) สำหรับภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิต เกษตร ประมง ป่าไม้และเหมืองแร่ รวมทั้งการปรับปรุงรายการใน 5 ภาคดังกล่าว คณะกรรมการฯ มีความเชื่อมั่นว่าการปรับปรุงมาตรการเปิดเสรีข้างต้นจะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนของอาเซียน (รายการดังกล่าวสามารถค้นหาได้ใน

เร่งจัดทำเอกสารเผยแพร่เพื่อการประชาสัมพันธ์

คณะกรรมการฯ อนุมัติให้มีการพิมพ์เอกสารเผยแพร่ต่าง ๆ ดังนี้

- รายการขอยกเว้นชั่วคราว และรายการอ่อนไหวสำหรับ 5 ภาค ได้แก่ การผลิต เกษตร ประมงป่าไม้ เหมืองแร่ และภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องกับ 5 ภาค ดังกล่าวสำหรับนักลงทุนอาเซียนเพื่อให้ นักลงทุนทราบถึงรายการล่าสุดของข้อผูกพันภายใต้ข้อตกลงเขตการลงทุนอาเซียน
- สถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในอาเซียน, พิมพ์ครั้งที่ 8, ปี 2549 (Statistics of ForeignDirect Investment in ASEAN, Eighth Edition, 2006) เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ แนวโน้มและการพัฒนาของ FDI ในอาเซียน

• รายงานการลงทุนในอาเซียน ปี 2549 (ASEAN Investment Report 2006) เพื่อเผยแพร่สำหรับนักลงทุนและผู้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับสถานะแวดล้อมของการลงทุนในอาเซียน ปี 2548 เอกสารเหล่านี้จะเผยแพร่ในช่วงการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 12 ที่เมือง Cebu ประเทศฟิลิปปินส์ ระหว่างวันที่ 11-12 ธันวาคม 2549

ความเห็นของไทย

ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า อาเซียนควรจะทำให้การสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนไม่ใช่เฉพาะในระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกันเท่านั้นแต่ควรจะรวมถึงการลงทุนจากต่างประเทศเป็นการทั่วไปและควรเป็นไปในรูปแบบของการรวมกลุ่มเป็นภูมิภาคเดียวกัน ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันความน่าสนใจของอาเซียนขึ้นอยู่กับมุมมองของนักลงทุนในการเปรียบเทียบภูมิภาคอาเซียนกับภูมิภาคอื่นไทยได้ยกตัวอย่างกรณีของ Pan-Pearl River Delta (Pan-PRD) ซึ่งฮ่องกงมีสถานะเป็นศูนย์กลางทางการเงิน ในขณะที่เมืองกวางโจวมีสถานะเป็นฐานการผลิต ดังนั้นอาเซียนจึงควรทำการสำรวจและใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของแต่ละประเทศ เพื่อนำมาใช้ในการแข่งขันกับภูมิภาคอื่นนอกจากนี้ไทยยังขอให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการลงทุน ศึกษาสำรวจถึงสาเหตุที่ทำให้การลงทุนในจีนลดลงตามที่อ้างถึงในรายงานการศึกษาของ JETRO ปี 2548 ด้วย

ไทยยังได้เน้นด้วยว่าอุปสรรคต่อการลงทุนในระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนที่แท้จริง คือ ต้นทุนทางธุรกรรม (Transaction Cost) ซึ่งมีผลกระทบต่อระดับความต้องการของผู้ประกอบการอาเซียนในการก้าวไปสู่ธุรกิจระหว่างประเทศ โดยผู้ประกอบการอาเซียนมีความพอใจเพียงแก่การผลิตเพื่อสนองตอบต่อตลาดภายในประเทศเท่านั้น

นาย Ong Keng Yong เลขาธิการอาเซียน ได้กล่าวเน้น 4 ประเด็นสำคัญต่อที่ประชุม AIACouncil ดังนี้

1. อาเซียนจะต้องหาแนวทางในการรักษาระดับการเป็นแหล่งลงทุนที่น่าสนใจ
2. อาเซียนจะต้องตระหนักถึงเรื่องการให้สิทธิประโยชน์แก่ประเทศคู่เจรจา FTA ทั้งนี้สิทธิประโยชน์นี้จะต้องให้กับประเทศสมาชิกอาเซียนด้วย ตามข้อผูกพันในความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน
3. อาเซียนควรเพิ่มการลงทุนที่เป็นนามธรรมให้มากขึ้น เช่น การวิจัยและพัฒนาการสร้างแบรนด์ และกิจการบริการ ซึ่งอาเซียนจะต้องใช้ประโยชน์จากความตกลงเขตการลงทุน อาเซียน และความตกลงอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการทำให้การลงทุนดังกล่าวข้างต้นนี้เกิดประโยชน์แก่ประเทศสมาชิกอาเซียนให้ได้
4. มีข้อสังเกตว่ามูลค่าการลงทุนในระหว่างอาเซียนด้วยกันมีมูลค่าน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาในอาเซียน ดังนั้นอาเซียนจะต้องพิจารณาแนวทาง การ

แก้ปัญหาดังกล่าวนอกจากนี้เลขาธิการอาเซียนยังเน้นให้ประเทศสมาชิกอาเซียนมีแนวนโยบายที่
 แน่นนอนและต่อเนื่อง รวมทั้งให้ปฏิบัติตามข้อผูกพันของความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน เพื่อให้เกิด
 ประโยชน์ในการชักจูงการลงทุนมาสู่อาเซียน
วางแผนกิจกรรมส่งเสริมการลงทุนร่วมกัน

ปัจจุบันแม้ว่าปริมาณการลงทุนจากต่างประเทศในอาเซียนยังคงเพิ่มขึ้น แต่ก็ต้องเผชิญกับ
 การแข่งขันที่สูงขึ้นจากภูมิภาคอื่นๆ เช่น บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน (BRIC) และประเทศใน
 ยุโรปตะวันออกที่ได้กลายเป็นแหล่งลงทุนที่น่าสนใจของนักลงทุนมากยิ่งขึ้นนอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่
 นักลงทุนจะเน้นการลงทุนในสิ่งที่เป็นนามธรรมมากขึ้น เช่น การสร้างแบรนด์ การพัฒนาเทคโนโลยี
 การบริการ และการวิจัยและพัฒนา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเพิ่มมูลค่าตลาดของสินค้า และทำให้บริษัท
 ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับของบริษัทข้ามชาตินอกจากนี้ เพื่อเป็นการรักษาระดับการลงทุนที่เข้า
 มาในอาเซียน คณะกรรมาธิการเขตการลงทุนอาเซียนยังได้เห็นชอบให้ประเทศสมาชิกร่วมกิจกรรม
 ส่งเสริมการลงทุนให้มากขึ้น ทั้งการชักจูงการลงทุนให้เข้ามาในอาเซียนและการส่งเสริมการลงทุน
 ภายในอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมที่อาเซียนให้ความสำคัญ 11 สาขา คือ ยานยนต์
 อิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง เกษตร ประมง เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม
 กิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพ ท่องเที่ยว การบิน e-ASEAN/ICT

รวมทั้งได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการลงทุนของอาเซียน จัดคณะนักลงทุนเข้ามาใน
 อาเซียนให้มากขึ้น รวมถึงการจัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถ และ
 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน และประเทศคู่เจรจา

ที่สำคัญยังได้กำหนดให้มีการปรับปรุงและพัฒนาเขตการลงทุนอาเซียน โดยมีจุดมุ่งหมาย
 เพื่อก้าวไปสู่การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ภายในปี 2563
 ต่อไปด้วย

บทความจากสื่อมวลชน

การลงทุนในอาเซียน

อาเซียน (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ซึ่งปัจจุบันมี 10 ประเทศด้วยกัน ได้แก่ ไทย กัมพูชา พม่า ลาว เวียดนาม บรูไน สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย โดยมีพลเมืองรวมกันกว่า 560 ล้านคน

อาเซียนถือได้ว่าเป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีความใกล้ชิดกับไทยมากที่สุด และมีความร่วมมือกับไทยมานานกว่า 40 ปี โดยในด้านการค้าได้มีการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ตั้งแต่ปี 2535 (ค.ศ. 1992) ซึ่งมีผลให้อาเซียนได้เพิ่มความสำคัญอย่างมากในฐานะแหล่งนำเข้าและตลาดส่งออกสำหรับไทย จนในปัจจุบันอาเซียนกลายเป็นตลาดส่งออกอันดับหนึ่งและเป็นแหล่งนำเข้าอันดับของไทย

สำหรับความร่วมมือในด้านการลงทุน อาเซียนได้จัดทำกรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน หรือ ASEAN Investment Agreement (AIA) เมื่อปี 2541 (ค.ศ. 1998) เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนที่เสรีและโปร่งใสในเขตอาเซียน และมุ่งที่จะให้อาเซียนเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุนทั้งจากภายในและภายนอกอาเซียน หลักการที่สำคัญภายใต้ข้อตกลง AIA คือ National Treatment กล่าวคือ ประเทศสมาชิกจะต้องให้การปฏิบัติแก่นักลงทุนอาเซียนเท่าเทียมกับที่ปฏิบัติแก่นักลงทุนที่เป็นคนชาติของตน

อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ผ่านมา การลงทุนภายในอาเซียนด้วยกันเองคิดเป็นเพียงประมาณร้อยละ 12 ของการลงทุนโดยตรงทั้งสิ้นที่เข้ามายังอาเซียน ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจ รวมทั้งการดึงดูดการลงทุนจากประเทศนอกภูมิภาคอาเซียนเข้ามายังอาเซียนก็ยังสู้จีนและอินเดียไม่ได้ ในปี 2549 สัดส่วนการลงทุนตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment) เข้าไปยังจีนคิดเป็นร้อยละ 5.3 และอินเดียร้อยละ 1.3 ของการลงทุนตรงโดยรวมของโลก ในขณะที่การลงทุนตรงมายังอาเซียนรวม 10 ประเทศ คิดเป็นร้อยละ 3.9

เมื่อผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันในปี 2550 จะนำอาเซียนไปสู่การเป็น "ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC (ASEAN Economic Community) ในปี 2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งมีเป้าหมายประการหนึ่งคือการเปิดเสรีการลงทุนในอาเซียน อาเซียนได้มองเห็นความจำเป็นที่จะต้องสร้างเสริมความร่วมมือทางด้านการลงทุนในอาเซียนให้แข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้ตกลงที่จะทบทวนปรับปรุงความตกลงด้านการลงทุนให้เป็นความตกลงเต็มรูปแบบ ซึ่งเรียกชื่อว่า ASEAN Comprehensive Investment Agreement (ACIA) กล่าวคือ ให้มีขอบเขตครอบคลุมทั้งการคุ้มครองการลงทุน การส่งเสริมร่วมมือและอำนวยความสะดวกการลงทุน รวมทั้งการเปิดเสรีการลงทุน

เป้าหมายสุดท้ายของการเปิดเสรีการลงทุนในอาเซียนในปี 2558 คือการลดและยกเลิกข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาดและการเลือกปฏิบัติ การลดและยกเลิกมาตรการกีดกันการลงทุนและข้อกำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขลงทุน ทั้งนี้ ข้อตกลงใหม่ดังกล่าวมีขอบเขตครอบคลุมต่อการลงทุนประกอบธุรกิจของผู้ลงทุนจากประเทศสมาชิกในสาขาธุรกิจที่ไม่ใช่บริการ 5 สาขา (non-services sectors) ซึ่งได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม เกษตร ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ และบริการที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ 5 สาขาดังกล่าว

สำหรับประเทศไทย คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (กนศ.) ได้มีมติมอบหมายให้กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (กระทรวงพาณิชย์) และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นผู้ประสานงานในการเจรจาจัดทำข้อตกลง ACIA ดังกล่าว

ในระหว่างอาเซียนด้วยกัน ไทยจัดได้ว่าสามารถดึงดูดการลงทุนจากภายนอกเขตอาเซียนได้ในระดับที่ดีเมื่อเทียบกับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น คือ ในปี 2549 การลงทุนตรงของต่างประเทศมายังไทยคิดเป็นมูลค่า 10,756 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือเท่ากับร้อยละ 20 ของมูลค่าการลงทุนตรงที่เข้ามายังอาเซียนโดยรวม ซึ่งสูงเป็นอันดับสองในอาเซียน โดยเป็นรองจากสิงคโปร์เท่านั้น ดังนั้นเมื่ออาเซียนก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 คาดว่าไทยจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการเปิดเสรีการลงทุนในอาเซียน ซึ่งจะเป็นแรงดึงดูดการลงทุนจากทั้งภายในอาเซียนด้วยกันและจากภายนอกอาเซียนเข้ามายังไทย รวมทั้งยังเป็นการสร้างเสริมโอกาสสำหรับนักธุรกิจไทยให้เข้าไปลงทุนในประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ เพื่อสามารถใช้ประโยชน์จากการที่อาเซียนจะกลายเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ได้อย่างเต็มที่อีกด้วย (ที่มา: หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับวันที่ 22 - 25 มิ.ย. 2551)

รับมือแข่งคู่แข่ง เปิดเสรีอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC)ใกล้ถึงฝั่งฝัน เปิดเสรีการค้า จะมีผลบังคับปี 2553 หลังจากนั้น จะตามมาด้วยเปิดเสรีการค้าและการบริหาร และการลงทุน จะเสร็จสิ้นทั้งหมด ในปี 2558 เอกชน ต้องเตรียมตัวรับมือเพื่อรองรับการแข่งขันที่คาดว่า จะดุเดือดเข้มข้นขึ้น

ASEAN Economic Community(AEC)หรือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จัดตั้งโดยกลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว กัมพูชาและพม่า เพื่อสร้าง Common Market หรือตลาดการค้าเสรีระหว่างประเทศสมาชิกให้เกิดขึ้นในภูมิภาคให้มีผลบังคับใช้ทั้งหมดในปี 2553 เพื่อให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน รวมทั้งการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และแรงงานฝีมือ และการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และแรงงานฝีมืออย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายการลงทุนอย่างเสรีมากขึ้น

การเจรจาเริ่มต้น ตั้งแต่ปี 2545 เรื่อยมาจนได้ข้อสรุป ให้เปิดเสรีสินค้านำร่อง 12 สาขา ภายในปี 2553 ประกอบด้วย การท่องเที่ยวและการบิน, สินค้าเกษตรและการประมง, ผลิตภัณฑ์ยาง

และสิ่งทอ, ยานยนต์และผลิตภัณฑ์ไม้, อิเล็กทรอนิกส์, เทคโนโลยีสารสนเทศและผลิตภัณฑ์สุขภาพและลอจิสติกส์

"เฉพาะการลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งในปี 2558 จะมีการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อสร้างตลาด และฐานการผลิตเดียวให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุน รวมทั้งเงินทุนที่มีการเปิดเสรีมากขึ้น ช่วยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศและสามารถแข่งขันกับประเทศจีนและอินเดียได้โดยกระทรวงพาณิชย์จะเร่งให้ข้อมูลการปรับตัวแก่ภาคธุรกิจไปพร้อม ๆ กัน ก่อนที่ไทยจะส่งผู้แทนเข้าไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการอาเซียนในปีหน้า" เกริกไกร จีระแพทย์ รมช.พาณิชย์กล่าว เขาให้ข้อมูลว่าไทยส่งออกไปตลาดอาเซียนร้อยละ 25 ตลาดอาเซียน จึงเป็นตลาดสำคัญ ใน 10 ประเทศมีประชากรมากกว่า 550 ล้านคน รวมทั้งไทย ความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนด้วยกันจะมีความเข้มข้นมากขึ้น ซึ่งในอีก 8 ปีข้างหน้า ตกลงจะมีผลในทางปฏิบัติ ถือเป็นสัญญาประชาคมและมีกฎหมายรองรับในการที่กลุ่มอาเซียนจะมีกรอบในความร่วมมืออย่างเป็นทางการ

"จะเป็นสิ่งที่ทำให้ภาคเอกชนไทยในหลายสาขาทั้งการค้าและอุตสาหกรรมจะต้องปรับตัว ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมอาหารยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ ท่องเที่ยว การบริหาร และการพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ จะเข้มข้น จึงเป็นสิ่งที่เอกชนไทย จะต้องปรับตัวและรัฐบาลจะต้องวางกรอบนโยบายด้านการพัฒนาการค้าระหว่างประเทศให้ชัดเจน เพราะหลังจากนี้ การแข่งขันเสรี การค้าในหลายประเทศจะมีความรุนแรง

นางสาวชุติมา บุญยประภัศร อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ บอกว่า ในปี 2553 กลุ่มประเทศอาเซียนเดิม 6 ประเทศ ได้ลดภาษีการค้าลง 0% ตั้งแต่ต้นปี 2550 อาทิ ผลิตภัณฑ์ประมง ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยางสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และสินค้า ICT

"การเปิดเสรีการค้าและบริหาร กำลังมีการเจรจาเพื่อลดข้อจำกัดการเปิดตลาดให้มากขึ้นมีการตกลงไว้แล้ว 7 สาขา ประกอบด้วย การเงิน, การขนส่งทางทะเล, การขนส่งทางอากาศ, การสื่อสารโทรคมนาคม, การท่องเที่ยว, การก่อสร้างและบริหารธุรกิจที่สำคัญ" เธอก้าวและว่า การเปิดเสรีการลงทุนและการเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศอยู่ระหว่างการทบทวนกรอบความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน(AIA)เพื่อให้เอื้อต่อการลงทุนโดยตรง (FDI)มีศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศที่ศักยภาพในการแข่งขันอย่างจีนและอินเดีย

"AEC เป็นสิ่งจำเป็น เป็นสิ่งจำเป็นต้องทำ หากไม่ทำอาเซียนจะถูกกลืนเข้าไปในการรวมกลุ่มระดับภูมิภาคขนาดใหญ่ในเอเชีย ซึ่งกำลังก่อร่างอยู่ในขณะนี้ คือประชาคมเอเชียตะวันออก(East Asia Community)ที่จีน ญี่ปุ่น เกาหลี เข้าไปสมาชิกร่วมกัน สมาชิกอาเซียนบางประเทศ" การุณ กิตติสถาพร ปลัดกระทรวงพาณิชย์บอกและว่า ผู้ประกอบการไทยต้องเตรียมพร้อม และเร่งปรับตัวเพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาสการลดอุปสรรคทางการค้า และการลงทุนต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะสาขาที่ไทยมีความพร้อมและมีขีดความสามารถการ

แข่งขันสูง อาทิ สาขาผลิตภัณฑ์อาหาร ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์รวมถึงสาขาบริการ เช่น สาขาการท่องเที่ยว การบริหาร สาขาสุภาพ และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่ง ล้วนเป็นสาขานำร่องที่อาเซียนเร่งรัดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจให้เห็นผลเป็นรูปธรรมภายในปี 2553

"มูลค่าการค้าทั้งการนำเข้าและส่งออกภายในอาเซียนตั้งแต่ปี 2536 มูลค่าการค้าโดยรวมของกลุ่มอยู่ที่ 8 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่หลังจากที่กลุ่มปรับลดภาษีระหว่างกัน ทำให้มูลค่าการค้าระหว่างกันเพิ่มขึ้น โดยปี 2549 เพิ่มขึ้น 3.4 แสนล้านดอลลาร์ แต่การลงทุนระหว่างกันกลับมีแนวโน้มลดลงจากปี 2545 อยู่ที่ 2.8-3.3 หมื่นล้านดอลลาร์ แต่ขณะนี้เหลือเพียงประมาณ 2.1 หมื่นล้านดอลลาร์มีการหันไปลงทุนประเทศที่ 3 กันมากขึ้น โดยเฉพาะจีน" เขากล่าว
(ที่มา: หนังสือพิมพ์บิสิเนสไทย ฉบับวันที่ 2 - 8 ก.ค. 2550)

ภาคผนวก

ASEAN Statistics

การลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้าสุทธิ จากภายในอาเซียนและจากภายนอกอาเซียน ในปี 2004 - 2006

Foreign direct investments net inflow, intra- and extra-ASEAN, 2004-2006

value in US\$ million; change in percent

Country	2004			2005			2006			Year-on-year change (2004-2005)			Year-on-year change (2005-2006)		
	Intra-ASEAN	Extra-ASEAN	Total net inflow	Intra-ASEAN	Extra-ASEAN	Total net inflow	Intra-ASEAN	Extra-ASEAN	Total net inflow	Intra-ASEAN	Extra-ASEAN	Total net inflow	Intra-ASEAN	Extra-ASEAN	Total net inflow
Brunei Darussalam	19.7	192.4	212.0	19.4	269.1	288.5	9.7	423.8	433.5	(1.2)	39.9	36.1	(50.0)	57.5	50.2
Cambodia	31.9	99.5	131.4	129.2	252.0	381.2	155.5	327.7	483.2	304.8	153.4	190.2	20.4	30.0	26.8
Indonesia	204.2	1,690.3	1,894.5	883.3	7,452.7	8,336.0	1,524.5	4,031.7	5,556.2	332.5	340.9	340.0	72.6	(45.9)	(33.3)
Lao, PDR	7.8	9.2	16.9	6.7	21.0	27.7	10.6	176.8	187.4	(13.8)	129.4	63.8	58.0	740.2	575.8
Malaysia	980.2	3,643.7	4,623.9	572.9	3,391.9	3,964.8	467.8	5,591.9	6,059.7	(41.6)	(6.9)	(14.3)	(18.3)	64.9	52.8
Myanmar	9.3	241.8	251.1	38.4	197.5	235.9	27.8	115.2	143.0	311.9	(18.3)	(6.1)	(27.5)	(41.7)	(39.4)
The Philippines	71.1	616.7	687.8	12.7	1,841.3	1,854.0	(95.6)	2,440.6	2,345.0	(82.1)	198.6	169.6	(852.7)	32.5	26.5
Singapore	548.0	19,279.5	19,827.5	1,175.6	13,826.3	15,001.9	1,137.7	22,917.7	24,055.4	114.5	(28.3)	(24.3)	(3.2)	65.8	60.3
Thailand	688.7	5,173.3	5,862.0	762.2	8,194.8	8,957.0	2,822.1	7,933.9	10,756.1	10.7	58.4	52.8	270.2	(3.2)	20.1
Viet Nam	242.9	1,367.2	1,610.1	164.7	1,856.1	2,020.8	181.9	2,178.1	2,360.0	(32.2)	35.8	25.5	10.4	17.3	16.8
ASEAN	2,803.7	32,313.5	35,117.2	3,765.1	37,302.7	41,067.8	6,242.1	46,137.4	52,379.5	34.3	15.4	16.9	65.8	23.7	27.5
ASEAN 5 ^{1/}	2,492.2	30,403.4	32,895.7	3,406.8	34,706.9	38,113.7	5,856.6	42,915.8	48,772.4	36.7	14.2	15.9	71.9	23.7	28.0
BCLMV ^{1/}	311.5	1,910.0	2,221.5	358.4	2,595.8	2,954.2	385.5	3,221.6	3,607.1	15.0	35.9	33.0	7.6	24.1	22.1

Source: ASEAN Foreign Direct Investments Database (compiled from data submission of central banks, national statistical offices and other relevant government agencies)

Notes: - not available as of publication time
 x not available/not compiled
 p preliminary as of publication time

1/ ASEAN 5 consists of Indonesia, Malaysia, the Philippines, Singapore and Thailand, while BCLMV is comprised of Brunei Darussalam, Cambodia, Lao PDR, Myanmar, and Viet Nam

การลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้าสุทธิ ของอาเซียน จากประเทศต่าง ๆ
 ASEAN foreign direct investments net inflow from selected partner countries/regions

value in US\$ million; share in percent

Partner country/region	Value				Share to total net inflow				Year-on-year change (%)	
	2004	2005	2006	2002-2006	2004	2005	2006	2002-2006	2004-2005	2005-2006
ASEAN	2,803.7	3,765.1	6,242.1	19,377.7	8.0	9.2	11.9	11.3	34.3	65.8
USA	5,232.4	3,010.6	3,864.9	13,736.1	14.9	7.3	7.4	8.0	(42.5)	28.4
Japan	5,732.1	7,234.8	10,803.3	30,813.7	16.3	17.6	20.6	18.0	26.2	49.3
European Union (EU)-25 ^U	10,046.1	11,139.6	13,361.9	44,955.6	28.6	27.1	25.5	26.3	10.9	19.9
China	731.5	502.1	936.9	2,302.9	2.1	1.2	1.8	1.3	(31.4)	86.6
Republic of Korea	806.4	577.7	1,099.1	3,347.3	2.3	1.4	2.1	2.0	(28.4)	90.2
Australia	566.7	195.9	399.2	1,444.3	1.6	0.5	0.8	0.8	(65.4)	103.8
India	118.7	351.7	(380.4)	295.1	0.3	0.9	(0.7)	0.2	196.4	(208.2)
Canada	301.2	161.3	274.0	1,184.9	0.9	0.4	0.5	0.7	(46.5)	69.9
Russia ^V	-	-	5.6	n.a	n.a	n.a	n.a	n.a	n.a	n.a
New Zealand	3.5	480.7	(282.8)	392.1	0.0	1.2	(0.5)	0.2	13,507.6	(158.8)
Pakistan	4.8	3.5	7.8	16.8	0.0	0.0	0.0	0.0	(27.0)	125.2
Total selected partner countries/region	26,347.1	27,422.9	36,331.7	117,866.4	75.0	66.8	69.4	69.0	4.1	32.5
Others^V	8,770.1	13,644.9	16,047.9	52,955.4	25.0	33.2	30.6	31.0	55.6	17.6
Total	35,117.2	41,067.8	52,379.5	170,821.9	100.0	100.0	100.0	100.0	16.9	27.5

Source: ASEAN Foreign Direct Investments Database (compiled from data submission of central banks, national statistical offices and other relevant government agencies)

Notes

สิบอันดับแรกของการลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้าสู่กลุ่มประเทศอาเซียน
 Top ten sources of ASEAN foreign direct investments inflow

value in US\$ million; share in percent

Country ^{1/}	Value				Share to total inflow			
	2004	2005	2006	2002-2006	2004	2005	2006	2002-2006
European Union (EU)-25	10,046.1	11,139.6	13,361.9	44,955.6	28.6	27.1	25.5	26.3
Japan	5,732.1	7,234.8	10,803.3	30,813.7	16.3	17.6	20.6	18.0
ASEAN	2,803.7	3,765.1	6,242.1	19,377.7	8.0	9.2	11.9	11.3
USA	5,232.4	3,010.6	3,864.9	13,736.1	14.9	7.3	7.4	8.0
Other Central & South America ^{2/}	(60.5)	919.4	1,035.1	3,958.3	(0.2)	2.2	2.0	2.3
Hong Kong	529.6	773.0	1,353.4	3,430.7	1.5	1.9	2.6	2.0 ^{3/}
Republic of Korea	806.4	577.7	1,099.1	3,347.3	2.3	1.4	2.1	2.0
Cayman Island	2,029.1	(19.9)	476.4	3,003.7	5.8	(0.0)	0.9	1.8
Taiwan, Province of Taiwan	366.8	(66.8)	668.1	2,417.4	1.0	(0.2)	1.3	1.4
China	731.5	502.1	936.9	2,302.9	2.1	1.2	1.8	1.3
Total top ten sources	28,217.1	27,835.4	39,841.2	127,343.3	80.4	67.8	76.1	74.5
Others^{3/}	6,900.1	13,232.4	12,538.3	43,478.5	19.6	32.2	23.9	25.5
Total	35,117.2	41,067.8	52,379.5	170,821.9	100.0	100.0	100.0	100.0

Source: ASEAN Trade Database (compiled from data submission and/or websites of ASEAN Member Countries' national statistical offices and other relevant government agencies)

Notes

สำนักวิชาการ ให้การบริการทางวิชาการ

๑. ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ ให้บริการในวันและเวลาราชการ
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
 - ด้านการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทรัพย์สินทางปัญญา
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
 - ด้านเศรษฐกิจ พาณิชย การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน งบประมาณ ประกันภัย อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
 - ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน
๒. ณ จุดบริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge Services) อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓ ให้บริการในวันและเวลาราชการ สำหรับวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้บริการถึงเวลา ๑๙.๓๐ น. โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๘

พิมพ์ที่สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ออกแบบปกโดย น.ส.รติมา ศารตะประภา